

Мај 2016

ISSN 1820-6549

програм

музеја
југословенске кинотеке

PORTAL ZA KULTURU JUGOISTOCNE EVROPE

www.S-E-Cult.org

ISSN 1820-6549

Музеј југословенске кинотеке

ПРОГРАМ

Мај 2016.

ArtHouse БИОСКОП КИНОТЕКА
13. НОЋ МУЗЕЈА
ФЕСТИВАЛ ИНДОНЕЖАНСКОГ ФИЛМА
НАГРАДЕ „ГОЈА“
BELDOCS
ФЕСТИВАЛ КОМЕДИЈЕ
МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ
ФИЛМСКИ МАРАТОН: ЕРОТИКА НА ФИЛМУ
ВЕЛИКАНИ СВЕТСКОГ ФИЛМА: ЖАН-ПОЛ БЕЛМОНДО (Jean-Paul Belmondo)
БИОСКОП КОЈИ ОПСТАЈЕ: МУЗИКА НА ФИЛМУ
ФИЛМ И АРХИТЕКТУРА: БРУТАЛИЗАМ НА ФИЛМУ
ФОКУС: ЕЛИА КАЗАН (Elia Kazan)
ДАН ПОБЕДЕ НА ФИЛМУ
ШОК КОРИДОР ПРЕДСТАВЉА: СВЕТСКИ ДАН ГОТИК СУБКУЛТУРЕ
BELGRADE TO BOWIE

Сећање на...

Маринко Маџгаљ	Ен Џексон (Anne Jackson)
Ћус Лампреаве (Chus Lampreave)	Хулио Гарсија Еспиноза
Нана Мчелидзе	(Julio Garcia Espinosa)
Пети Дјук (Patty Duke)	Јан Њемец (Jan Nemes)

ПО ЖЕЉАМА ГЛЕДАЛАЦА

Стална музејска поставка и легати у Узун Мирковој 1
отворени су сваког радног дана од 9 до 17 часова.

Импресум:

За издавача: Југослав Пантелић

Уредници: Марјан Вујовић, Александар Саша Ердељановић

Сарадници на програму: Александар Саша Ердељановић, Марјан Вујовић, Јелена Миленковић, Небојша Пајкић, Ненад Беквалац, Ђорђе Зеленовић, Уна Чолић, Владимир Ћук, Бранислав Ердељановић, Бојан Ковачевић, Милан Крунић, Радиша Цветковић, Марта Цветковић, Катарина Николић, Барбара Гарчевић, Јоана Павлова, Борислав Станојевић

Финансијски организатор: Љубинка Терзић

Технички сарадници: Александра Савић, Слободан Огњановић, Јелена Ђогатовић

Избор фотографија: Маријана Цукућан

Дизајн: Вид Рајин

Штампа: СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

Тираж: 800 примерака

Београд, Мај 2016

Захваљујемо се: Амбасада Индонезије, Амбасада Црне Горе, Црногорска кинотека, Француски институт, Институт Сервантес, БЕЛДОКС, Ноћ музеја, Галерија „Колектив“

ЈУГОСЛОВЕНСКА КИНОТЕКА ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ ПРОГРАМА!!!

Телефон/факс: 2622-555

e-mail адреса: kinoteka@kinoteka.org.rs

web site: www.kinoteka.org.rs
www.SEECult.org

Недеља 1- Уторак 3.05.**Слободни дани****Среда 4.05.****Сећање на... ЕН ЏЕКСОН (Anne Jackson)**

17:00 КАКО СПАСИТИ БРАК И УПРОПАСТИТИ ЖИВОТ (САД 1967)

How to save a marriage and ruin your life

ул. Дин Мартин (Dean Martin), Ен Џексон (Anne Jackson)

р. Филдер Кук (Fielder Cook)

ФИЛМ И АРХИТЕКТУРА – БРУТАЛИЗАМ НА ФИЛМУ

19:00 АЛФАВИЛ (ФР/ИТ 1965) 99'

Alphaville, une étrange aventure de Lemmy Caution

Ул. Еди Константине (Eddie Constantine), Ана Карина (Anna Karina)

р. Жан-Лик Годар (Jean-Luc Goddard)

21:00 АПСОЛУТНИХ 100 (СРЈ 2001) 93'

Ул. Вук Костић, Срђан Тодоровић

Р. Срдан Голубовић

Четвртак 5.05.**Сећање на... ХУЛИО ГАРСИЈА ЕСПИНОЗА (Julio Garcia Espinosa)**

17:00 МЛАДИ УСТАНИК (КУБА 1961)

El Joven Rebelde

ул. Блас Мора (Blas Mora), Вембер Брос (Wember Bros)

р. Хулио Гарсија Еспиноза (Julio Garcia Espinosa)

19:00 БРАЗИЛ (ВБ 1985) 132'

Brazil

Ул. Џонатан Прајс (Jonathan Pryce), Боб Хоскинс (Bob Hoskins)

Р. Тери Гилијам (Terry Gilliam)

21:00 МРЖЊА (ФР 1995) 98'

La haine

Ул. Венсан Касел (Vincent Cassel), Саид Тагмауи (Saïd Taghmaoui)

Р. Матју Касовиц (Matthieu Kassovitz)

Петак 6.05.**Сећање на... ИЛИЈА ИВЕЗИЋ**

17:00 ЛУДИ ДАНИ (ЈУГ 1977)

ул. Звонко Лепетић, Илија Ивезић

р. Никола Бабић

19:00 МОЈ УЈАК (ФР/ИТ 1958) 117'

Mon oncle

Ул. Жан-Пјер Зола (Jean-Pierre Zola),

Адриен Серванти (Adrienne Servantie)

Р. Жак Тати (Jacques Tati)

21:00 ПАКЛЕНА ПОМОРАНЦА (ВБ/САД 1971) 136'

A Clockwork Orange

Ул. Малколм МекДауел (Malcolm McDowell),

Мајкл Бејтс (Michael Bates)

р. Стенли Кјубрик (Stanley Kubrick)

Субота 7.05.**МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ**

- 17:00 ЛЉУБАВ И МЕТАК (ИТА/ШПА 1978) 87'
Amore Piombo e Furore
ул. (Warren Oates), Фабио Тести (Fabio Testi)
р. Монте Хелман (Monte Hellman)
- 19:00 ФАРЕНХАЈТ 451 (ВБ 1966) 112'
Fahrenheit 451
Ул. Џули Кристи (Julie Christie), Оскар Вернер (Oscar Werner)
р. Франсоа Трифо (François Truffaut)
- 21:00 СЕДАМ И ПО (СР 2006) 106'
Ул. Никола Ђуричко, Борис Миливојевић
Р. Мирослав Момчиловић

Недеља 8.05.**МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ**

- 17:00 ЛЉУДИ НЕДЕЉОМ (НЕМ 1929)
Menschen am Sonntag
ул. Ервин Сплеттосер (Erwin Splettstosser),
Ани Шрејер (Annie Scheyer)
р. Роберт Сиодмарк (Robert Siodmak),
Edgar G. Ulmer (Едгара Г. Улмер)
- 19:00 МЕТРОПОЛИС (НЕМ 1927) 85'
Metropolis
Ул. Бригите Хелм (Brigitte Helm), Алфред Абел (Alfred Abel)
р. Фриц Ланг (Fritz Lang)
- 21:00 ТНХ 1138 (САД 1971) 86'
ТНХ 1138
Ул. Роберт Дувал (Robert Duvall),
Доналд Плезенс (Donald Pleasance)
р. Џорџ Лукас (George Lucas)

Понедељак 9.05.**ДАНИ ПОБЕДЕ НА ФИЛМУ**

- 16:30 ТРИ (ЈУГ 1965) 81'
ул. Велимир Бата Живојиновић, Драгомир Бојанић Гидра
р. Александар Саша Петровић
- 18:00 ИДИ И ГЛЕДАЈ (СССР 1985) 142'
Idi i smotri
ул. Алексеј Кравченко (Aleksej Kravčenko),
Олга Миронова (Ol'ga Mironova)
р. Елем Климов (Elem Klimov)
- 21:00 ДУГА НОЋ 1943 (ИТА 1960) 101'
La Lunga Notte del' 43
ул. Белинда Ли (Belinda Lee),
Габријел Ферцети (Gabriele Ferzetti)
р. Флорестано Ванцини (Florestano Vancini)

Уторак 10.05.**БИОСКОП КОЈИ ОПСТАЈЕ – МУЗИКА И ФИЛМ**

- 17:00 МИРИС ПОЉСКОГ ЦВЕЋА (СФРЈ 1977), 106'
Ул. Љуба Тадић, Александар Берчек
Р. Срђан Карановић
- 19:00 ДЕРВИШ И СМРТ (СФРЈ 1974), 105'
Ул. Воја Мирић, Велимир Бата Живојиновић
Р. Здравко Велимировић
- 21:00 БРЕЗА (СФРЈ 1967), 92'
Ул. Велимир Бата Живојиновић, Манца Косир
Р. Анте Бабаја

Среда 11.05.

- 17:00 ВЕЛИКА ЉУБАВ ЕЛВИРЕ МАДИГАН (ШВ 1967), 91'
Elvira Madigan
Ул. Пиа Дегермарк (Pia Degermark), Томи Берген (Thommy Berggren)
Р. Бо Видберг (Bo Widerberg)
- 19:00 ЉУБАВ ЧАРОБНИЦА (ШП 1986), 100'
El Amor Brujo
Ул. Антонио Гадес (Antonio Gades), Кристина Хожос (Cristina Hoyos)
Р. Карлос Саура (Carlos Saura)
- 21:00 ЉУБАВНИ СНОВИ (МАЂ/СССР 1970), 130'
Szerelmi álmok – Liszt
Ул. Имре Синковиц (Imre Sinkovits),
Ариадна Шенгелaja (Ariadna Shengelaia)
Р. Мартон Келети (Márton Keleti)

Четвртак 12.05.

- 16:00 КАБАРЕ (САД 1972) 124'
Cabaret
Ул. Лajза Минели (Liza Minnelli), Мајкл Јорк (Michael York)
р. Боф Фоси (Bob Fosse)
- 19:00 ТРЕЋИ ЧОВЕК (ВБ 1949) 104'
The Third Man
Ул. Орсон Велс (Orson Welles), Џозеф Котен (Joseph Cotten)
р. Керол Рид (Carol Reed)
- 21:00 МОДЕРНА ВРЕМЕНА (САД 1936) 87'
Modern Times
Ул. Чарли Чаплин (Charlie Chaplin),
Полет Годар (Paulette Goddard)
р. Чарли Чаплин (Charlie Chaplin)

Петак 13.05.

- 17:00 БЕРНАРДИН (САД 1957), 95'
Bernardine
Ул. Пет Бун (Pat Boone), Тери Мур (Terry Moon)
Р. Хенри Левин

- 19:00 ПОСЛЕДЊИ ШОУ ЕЛВИСА ПРИСЛИЈА (САД 1970), 97'
Elvis - That's the Way It Is
 Музички документарни филм
 Р. Денис Сандерс (Denis Sanders)
- 21:00 ЂУЗЕПЕ ВЕРДИ (ИТ 1953), 118'
Giuseppe Verdi
 Ул. Пјер Кресој (Pierre Cressoy),
 Ана Марија Фереро (Anna Maria Ferrero)
 Р. Рафаело Матарацо (Raffaello Matarazzo)

Субота 14.- Недеља 15.05.

ФИЛМСКИ МАРАТОН ЕРОТСКИХ ФИЛМОВА

- 12:00 ПРВИ ФИЛМСКИ ПОЉУБАЦ (САД 1896)
 May Irwin – John C. Rice kiss
 документарни филм
 ЗАБРАЊЕНО КУПАЊЕ (АУТ 1907)
 Baden verboten
 ПЕРМАНЕНТНИ СТОЈКО (1929)
Buried Treasure
 цртани филм
 ЕКСТАЗА (ЧССР 1933) 82'
Extase
 ул. Хеди Ламар (Hedy Lamarr), Ариберт Мор (Aribert Mog)
 р: Густав Махати (Gustav Machatý)
- 14:00 ЈА САМ РАДОЗНАЛА - ЖУТО (ШВЕ 1967) 121'
 Jäg ar nyfiken – gul
 ул. Лена (Lena Nyman), Вилгот Сјеман (Vilgot Sjöman)
 р: Вилгот Сјеман (Vilgot Sjöman)
- 16:00 ЕМАНУЕЛА (ФР 1974) 105'
Emmanuelle
 ул. Силвија Кристл (Sylvia Kristel), Алан Куни (Alain Cuny)
 р: Џаст Џекин (Just Jaeckin)
- 18:00 МАШКАРАДА (ЈУГ 1971) 86'
Maskarada
 ул. Вида Јерман, Игор Гало
 р: Боштјан Хладник
- 20:00 КАМАСУТРА (САД/ИНД/ВБ/ЈП/НЕМ 1996) 117'
Kamasutra: A Tale of Love
 ул. Навин Ендрус (Naveen Andrews),
 Сарита Шудхури (Sarita Choudhury)
 р: Мира Наир (Mira Nair)
- 22:00 КАЛИГУЛА (ИТ/САД 1979) 156'
Caligula
 ул. Малколм Мекдавел (Malcolm McDowell),
 Питер О' Тул (Peter O' Toole)
 р: Тинто Брас (Tinto Brass), Боб Гучоне (Bob Guccione)

- 01:00 ЦВЕТ 1001 НОЋИ (ИТ/ФР 1974) 130'
Il fiore delle mille note
 ул. Франко Ћити (Franco Citti), Нинето Даволи (Ninetto Davoli)
 р. Пјер Паоло Пазолини (Pier Paolo Pasolini)
- 03:30 ЂАВО У ТЕЛУ (ИТ/ФР 1986) 114'
Diavolo in corpo
 ул. Марушка Детмерс (Maruschka Detmers),
 Федерико Питзалис (Federico Pitzalis)
 р. Марко Белокио (Marco Bellocchio)
- 05:30 ПРИЧА О ДЕВОЈЦИ „О“ (ФР/СРН/КАН 1975) 105'
Histoire d'O
 ул. Корин Клери (Corinne Cléry), Удо Кир (Udo Kier)
 р. Џаст Џекин (Just Jaeckin)
- 07:30 БЕТИ БЛУ (ФР 1986) 120/187'
37°2 Le Matin
 ул. Беатрис Дал (Beatrice Dalle),
 Жан-Иг Англад (Jean Hugues Anglade)
 р. Жан-Жак Бене (Jean-Jacques Beineix)
- 09:40 ХЕНРИ И ЏУН (САД 1990) 136'
Henry & June
 ул. Ума Турман (Uma Thurman), Фред Ворд (Fred Ward)
 р. Филип Кауфман (Filip Kaufman)
- 12:00 И БОГ СТВОРИ ЖЕНУ (ФР/ИТ 1956) 95'
Et dieu... crea la femme
 ул. Брижит Бардо (Brigitte Bardot),
 Жан-Луј Трентињан (Jean – Louis Trentignant)
 р. Роже Вадим (Roger Vadim)
- 14:00 ТЕЛЕСНА СТРАСТ (САД 1981) 113'
Body Heat
 ул. Вилијам Харт (William Hurt), Кетлин Тарнер (Kathleen Turner)
 р. Лоренс Кезден (Lawrence Kasdan)
- 16:00 СУПЕРЛИСИЦЕ (САД 1975) 106'
Supervixens
 ул. Чарлс Питс (Charles Pitts), Шари Еубанк (Shari Eubank)
 р. Рас Мејер (Russ Meyer)
- 18:00 ПОСЛЕДЊИ ТАНГО У ПАРИЗУ (ФР/ИТ 1972) 129'
L'ultimo tango a Parigi
 ул. Марлон Брандо (Marlon Brando),
 Марија Шнајдер (Maria Schneider)
 р. Бернардо Бертолучи (Bernardo Bertolucci)
- 20:00 ЦАРСТВО ЧУЛА (ЈАП/ФР 1976) 109'
Ai no korîda
 ул. Еико Матсуда (Eiko Matsuda), Татсуја Фуџи (Tatsuya Fuji)
 р. Нагиса Ошима (Nagisa Oshima)
- 22:00 РОМАНСА X (ФР 1999) 84'
Romance X
 ул. Керолин Дуси (Caroline Ducey), Роко Сифредди (Rocco Siffredi)
 р. Катрин Бреја (Catherine Breillat)

Понедељак 16.05.**ВЕЛИКАНИ СВЕТСКОГ ФИЛМА ЖАН-ПОЛ БЕЛМОНДО
(Jean-Paul Belmondo)**

16:30 ФРАНЦУСКИЊА И ЉУБАВ (ИТ/ФР 1960) 143'

La française et l'amour

Ул. Жан - Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Сестре Кеслер (Kessler Twins/ Die Kessler-Zwillinge)
 Р. Мишел Боарон (Michel Boisron),
 Кристијан-Жак (Christian-Jacques),
 Рене Клер (René Clair) ,
 Анри Декоан (Henri Decoin),
 Жан Деланој (Jean Dellanoy),
 Жан-Пол Ле Шаноа (Jean-Paul Le Chinois),
 Анри Вернеј (Henri Verneuil)

19:00 ЋОЋАРА (ИТ/ФР 1960) 100'

La Chiociera

Ул. Софија Лорен (Sophia Loren),
 Жан - Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo)
 р. Виторио де Сика (Vittorio De Sica)

21:00 ШАРЛОТА И ЊЕН ЖИЛ (ФР 1960) 20'

Charlotte et son Jules

Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Ан Колет (Anne Collette)
 р. Жан-Лик Годар (Jean-Luc Goddard)

ДО ПОСЛЕДЊЕГ ДАХА (ФР 1960) 90'

À bout de souffle

Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Џин Сиберг (Jean Seberg)
 р. Жан-Лик Годар (Jean-Luc Goddard)

Уторак 17.05.

16:30 СЛАВНЕ ЉУБАВИ (ФР/ИТ 1961) 130'

Amours célèbres

Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Филип Ноаре (Philippe Noiret)
 Р. Мишел Боарон (Michel Boisron)

19:00 ВРЕЛИ АСФАЛТ (ФР/ИТ 1960) 103'

Classe tous risques

Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Лино Вентура (Lino Ventura)
 Р. Клод Соте (Claude Sautet)

21:00 МОДЕРАТО КАНТАБИЛЕ (ФР/ИТ 1960) 91'

Moderato cantabile

Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Жана Моро (Jeanne Moreau)
 Р. Питер Брук (Peter Brook)

Среда 18.05.

- 17:00 ЖЕНА ЈЕ ЖЕНА (ФР/ИТ 1961) 84'
Une femme est une femme
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Ана Карина (Anna Karina)
 р. Жан-Лик Годар (Jean-Luc Goddard)
- 19:00 ЛУДО МОРЕ (ИТ/ФР 1963) 119'
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Ђина Лолобриђида (Gina Lollobrigida)
 Р. Ренато Кастелани (Renato Castellani)
- 21:00 НАЈСТАРИЈИ ФЕРШО (ФР/ИТ 1963) 102'
L'ainé des Ferchaux
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Стефанија Сандрели (Stefania Sandrelli)
 Р. Жан-Пјер Мелвил (Jean-Pierre Melville)

Четвртак 19.05.

- 18:00 ГОРИ ЛИ ПАРИЗ (ФР/САД 1966) 175'
Paris brûle-t-il?
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Шарл Бојер (Charles Boyer)
 Р. Рене Клеман
- 21:00 КРАДЉИВАЦ ИЗ ПАРИЗА (ФР/ИТ 1967) 120'
Le voleur
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Женевијев Бижо (Geneviève Bujold)
 Р. Луј Мал (Louis Malle)

Петак 20.05.

- 17:00 МАРГИНАЛАЦ (ФР 1983) 100'
Le marginal
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Анри Силва (Henry Silva)
 Р. Жак Деро (Jacques Deray)
- 19:00 МАРСЕЈСКИ КЛАН (ФР/ИТ 1972) 101'
La scoumoune
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Клаудија Кардинале (Claudia Cardinale)
 Р. Жозе Ђовани (José Giovanni)
- 21:00 СИРЕНА МИСИСИПИЈА (ФР/ИТ 1969) 123'
La sirène du Mississipi
 Ул. Жан-Пол Белмондо (Jean-Paul Belmondo),
 Катрин Денев (Catherine Deneuve)
 Р. Франсоа Трифо (François Truffaut)

Субота 21.05.**Резервисан термин**

Недеља 22.05.**ШОК КОРИДОР ПРЕДСТАВЉА: СВЕТСКИ ДАН ГОТИК СУБКУЛТУРЕ**

- 17:00 СЛИКА ДОРИЈАНА ГРЕЈА (САД 1945) 110'
The Picture of Dorian Gray
 ул. Џорџ Сандерс (George Sanders),
 Хурд Хетфилд (Hurd Hatfield)
 р. Алберт Левин (Albert Lewin)
- 19:00 ПЛИНСКО СВЕТЛО (САД 1944) 110'
Gaslight
 ул. Чарлс Бојер (Charles Boyer),
 Ингрид Бергман (Ingrid Bergman)
 р. Џорџ Кјукор (George Cukor)
- 21:00 НОСФЕРАТУ - ФАНТОМ НОЋИ (СРН/ФР 1979) 97'
Nosferatu: Phantom der Nacht
 ул. Клаус Кински (Klaus Kinski), Изабел Ађани (Isabelle Adjani)
 р. Вернер Херцог (Werner Herzog)

Понедељак 23.05.

- 17:00 ОЧИ БЕЗ ЛИЦА (ФР 1960) 88'
Les yeux sans visage
 ул. Пјер Брасур (Pierre Brasseur), Алида Вали (Alida Valli)
 р. Жорж Фражи (Georges Franju)
- 19:00 ГОТИК (ВБ 1986) 87'
Gothic
 ул. Габријел Брн (Gabriel Byrne),
 Наташа Ричардсон (Natasha Richardson)
 р. Кен Расел (Ken Russell)
- 21:00 ЖЕНА У ЦРНОМ (ВБ/КАН/ШВЕ 2012) 95'
The Woman in Black
 ул. Данијел Редклиф (Daniel Radcliffe),
 Џенет Мектир (Janet McTeer)
 р. Џејмс Воткинс (James Watkins)

Уторак 24.05.**МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ**

- 17:00 НЕЖНО СРЦЕ (ВБ 1949) 104'
Kind hearts and coronets
 ул. Денис Прајс (Dennis Price), Валери Хобсон (Valeri Hobson)
 р. Роберт Хамер (Robert Hamer)
- 19:00 МЛАД И ЗДРАВ КАО РУЖА (ЈУГ 1971) 76'
 ул. Драган Николић, Марија Бакса
 р. Јован Јовановић
- 21:00 ТОПЛИ ПЛЕН (ФРА/ИТА 1966) 95'
La Curee
 ул. Џејн Фонда (Jane Fonda),
 Питер Мекенери (Peter Mc Enary)
 р. Роже Вадим (Roger Vadim)

Среда 25.05.**Сећање на... ЈАН ЊЕМЕЦ (Jan Nemec)**

17:00 О СВЕЧАНОСТИМА И ГОСТИМА (ЧССР 1966)

O Slavnosti a Hostech

ул. Хелена Пејшкова (Helena Pejškova),

Јана Прахарова (Jana Pracharova)

р. Јан Њемец (Jan Nemec)

ФЕСТИВАЛ КОМЕДИЈЕ**Фудбалске комедије**

19:00 ЦЕНТАРФОР (СССР 1946) 72'

Centr Napadenija

ул. Виталиј Доронин (Vitalij Doronin),

Екатерина Деревшчикова (Ekaterina Derevščikova)

р. Семен Деревјанскиј (Semen Derevjanskij),

Игор Земгано (Igor' Zemgano)

21:00 ПОЖЕЉНО ЈЕ ДОБРО ВОДИТИ ЉУБАВ (ИТА 1975) 96'

Convienne far bene l'amore

ул. Луиђи Проети (Luigi Proietti),

Агостина Бели (Agostina Belli)

р. Пасквале Феста Кампаниле

(Pasquale Festa Campanile)

Четвртак 26.05.

17:00 БИСЕРИ НА ДНУ (ОМНИБУС) (ЧССР 1966)

Perličky na dne

ЕПИЗОДА ПОДВОДНИЦИ

Podvodníci

ул. Милош Чртнакти (Miloš Čtrnacty),

Франтишек Хавел (František Havel)

р. Јан Њемец (Jan Nemec)

19:00 ПЛАВИ 9 (ЈУГ 1950) 85'

ул. Ирена Колесар, Југослав Налис

р. Крешимир Голик

21:00 ЗГОДНЕ ПРИЛИКЕ (ИТА 1977) 112'

Quelle strane occasioni

ул. Нино Манфреди (Nino Manfredi),

Стефанија Сандрели (Stefania Sandrelli)

р. Луиђи Коменчини (Luigi Comencini),

Нани Лој (Nanni Loy),

Луиђи Мањи (Luigi Magni)

Петак 27.05.**Сећање на... МАРИНКО МАЏГАЉ**

17:00 ЦРНИ ГРУЈА И КАМЕН МУДРОСТИ (СРБ 2007)

ул. Ненад Јездичић, Маринко Маџгаљ

р. Марко Маринковић

Фудбалске комедије

- 19:00 ДРУГ ПРЕДСЕДНИК ЦЕНТАРФОР (ЈУГ 1960) 90'
Ул. Мија Алексић, Оливера Марковић
Р. Жорж Скригин
- 21:00 КАРИЈЕРА ПОЛИЦАЈКЕ (ИТА 1976) 89'
La Poliziotta fa carriera
ул. Едвиге Фенеш (Edwige Fenech),
Марио Каротенуто (Mario Carotenuto)
р. Мишел Масимо Тарантини
(Michele Massimo Tarantini)

Субота 28.05.**МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ**

- 17:00 ОПЕРАЦИЈА ТЕРОР (САД 1962) 122'
Experiment in terror
ул. Глен Форд (Glenn Ford), Ли Ремик (Lee Remick)
р. Блејк Едвардс (Blake Edwards)
- 19:00 ИГРАЈ КАО БЕКАМ (ВБ/НЕМ/САД 2002) 112'
Bend It Like Beckham
Ул. Парминдер Награ (Parminder Nagra),
Кира Најтли (Keira Knightley)
Р. Гуриндер Чада (Gurinder Chadha)
- 21:00 БИСКУПОВА СПАВАЋА СОБА (ИТА/ФРА 1977) 101'
La stanza del vescovo
ул. Уго Тоњаци (Ugo Tognazzi),
Орнела Мути (Ornella Muti)
р. Дино Ризи (Dino Risi)

Недеља 29.05.**МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ**

- 17:00 ЈАНГ КВИ ФИ (ЈАП 1955) 89'
Yokichi
ул. Мачико Кио (Machiko Kyo),
Масајуки Мори (Masayuki Mori)
р. Кенџи Мизогучи (Kenji Mizoguchi)
- 19:00 ГРИМСБИ (ВБ/АУС 2016) 83'
Grimsby
Ул. Саша Барон Коен (Sacha Baron Cohen),
Марк Стронг (Mark Strong)
Р. Луј Летерије (Louis Letterier)
- 21:00 ЖЕНА ЉУБАВНИЦА (ИТА 1977) 101'
Mogliamante
ул. Лаура Антонели (Laura Antonelli),
Марчело Мastroјани (Marcello Mastroianni)
р. Марко Викарио (Marco Vicario)

Понедељак 30.05.**Сећање на... НАНА МЧЕДЛИДЗЕ**

17:00 ИМЕРЕТИНСКЕ СКИЦЕ (СССР 1979) 75'

Imeretinskie eskizy

Ул. Нана Кветеладзе, Нана Мчедлидзе

Р. Нана Мчедлидзе

Сећање на ... ПЕТИ ДЈУК (Patty Duke)

19:00 ЧУДОТВОРКЕ (САД 1962)

The Miracle Worker

ул. Ен Бенкрофт (Anne Bancroft), Пети Дјук (Patty Duke)

р. Артур Пен (Arthur Penn)

21:00 ЗАВОЛЕЋЕШ МОЈУ МАЈКУ (САД 1972)

You'll Like My Mother

ул. Пети Дјук (Patty Duke), Розмери Марфи (Rosemary Murphy)

р. Ламонт Џонсон (Lamont Johnson)

Уторак 31.05.**МОЈ ИЗБОР: НЕБОЈША ПАЈКИЋ**

17:00 СА ВЕРОМ У БОГА (ЈУГ 1932) 52'

ул. Љубиша Јунговић – Космајац, Деса Јановић

р. Михајло Ал. Поповић

19:00 ЛА ХАБАНЕРА (НЕМ 1937) 96'

La Habanera

ул. Зара Леандер (Zarah Leander), Јулија Серда (Julia Serda)

р. Даглас Сирк (Douglas Sirk)

21:00 НИНОЧКА (САД 1939) 106'

Ninotchka

ул. Грета Гарбо (Greta Garbo), Мелвин Даглас (Melvin Douglas)

р. Ернст Лубич (Ernst Lubitch)

Среда 1.06.

18:00 БИЛО ЈЕДНОМ У АМЕРИЦИ (ИТ/САД 1984) 251'

Once Upon a Time in America

Ул. Роберт де Ниро (Robert de Niro), Џејмс Вудс (James Woods)

Р. Серђо Леоне (Sergio Leone)

Четвртак 2.06.

17:00 МЛАДИ СТРАНАЦ (САД 1957) 84'

The Young Stranger

Ул. Џејмс МекАртур (James MacArthur), Ким Хантер (Kim Hunter)

Р. Џон Франкенхајмер (John Frankenheimer)

Сећање на... ЋУС ЛАМПРЕАВЕ (Chus Lampreave)

19:00 ЦВЕТ МОЈЕ ТАЈНЕ (ШПА/ФР 1995) 103'

La flor de mi secreto

Ул. Мариса Паредес (Marisa Paredes),

Ћус Лампреаве (Chus Lampreave)

р. Педро Алмодовар (Pedro Almodóvar)

Сећање на... ПРИНС (Prince)

- 21:00 ПУРПУРНА КИША (САД 1984) 111'
Purple Rain
Ул. Принс (Prince),
Аполонија Котеро (Apollonia Cottero)
Р. Алберт Мањоли (Albert Magnoli)

Петак 3.06.**ПО ЖЕЉАМА ГЛЕДАЛАЦА**

- 17:00 ПРИВАТНИ ДЕТЕКТИВ (САД 1973) 112'
The Long Good-Bye
Ул. Елиот Гулд (Elliot Gould),
Стерлинг Хајден (Sterling Hayden)
Р. Роберт Алтман (Robeert Altman)
- 19:00 ЧОВЕК СА БОГАРТОВИМ ЛИЦЕМ (САД 1980) 106'
The Man With the Bogart's Face
Ул. Франко Неро (Franco Nero),
Мишел Филипс (Michelle Phillips)
Р. Роберт Деј (Robert Day)
- 21:00 ВАЛЕНТИНО (ВБ/САД 1977) 128'
Valentino
Ул. Рудолф Нурејев (Rudolf Nureyev),
Лесли Карон (Leslie Caron)
Р. Кен Расел (Ken Russell)

Субота 4.06.

- 17:00 ТАКО СЕ ПОСТУПА СА ЖЕНАМА (САД 1967)
No Way to Treat a Lady
Ул. Род Стајгер (Rod Steiger),
Ли Ремик (Lee Remick)
Р. Џек Смајт (Jack Smythe)
- 19:00 БАНИ ЛЕЈК ЈЕ НЕСТАЛА (ВБ 1965) 107'
Bunny Lake is Missing
Ул. Лоренс Оливије (Laurence Olivier),
Керол Линли (Carol Lynley)
Р. Ото Премингер (Otto Preminger)
- 21:00 ВОАЈЕР (ВБ 1960) 101'
Peeping Tom
Ул. Карл Бом (Carl Boehm),
Моира Шерер (Moir Shaerer)
Р. Мајкл Пауел (Michael Powell)

Недеља 5.06.**Резервисан термин**

Принс

Грејс Кели

13. НОЋ МУЗЕЈА

ПЛАВИ АНЂЕЛИ ФИЛМСКОГ ПЛАТНА

Не памтимо можда све наслове њихових филмова али њих не можемо да заборавимо. Величанствених 30 плавих анђела филмског платна, жена које су обележиле светску и југословенску кинематографију. Од М.М., Д.Д. , Б.Б. до Хичкокових хероина, Бондових девојака до фаталних жена седме уметности. Ме Вест, Марлен Дитрих, Рита Хејворт, Грејс Кели, Ингрид Бергман, Катрин Денев, Гвинет Палтроу, Никол Кидман, Милена Дравић, Беба Лончар ... заједно са вама само у Југословенској кинотеци у "Ноћи музеја".

Уна Чолић

Марлен Дитрих

Циклус филмова НАГРАДЕ „ГОЈА“ ЗА НАЈБОЉУ МУЗИКУ

ПАЛМЕ У СНЕГУ

Наслов: *Palmeras en la nieve*
Редитељ: Фернандо Гонсалес Молина
Година производње: 2015.
Трајање: 163 мин

Музика: Лукас Видал

Сиже: Године 1954, младић Ки-лијан оставља за собом снег на планинама шпанске покрајине Уеско како би заједно са братом Хакобом отпутовао у непознате, далеке и егзотичне пределе. У унутрашњости вечно раскошно зелене и топле шпанске колоније, отац их дочекује на плантажи Сампака, на којој се узгаја најбољи какао на свету. Тамо младићи откривају лакоћу социјалног живота у поређењу са

крутим друштвеним односима у родној им грудии. Делећи са мештанима напоран рад неопходан како би се направио савршен какао, уче разлике и културне сличности између колонијалног и аутохтоног, као и право значење речи пријатељство, страст, љубав и мржња. Један од њих двојице пробаће, међутим, забрањену воћку „еденског врта“ и заљубити се свим својим бићем у лепу домороткињу Бисилу. Његова љубав према њој, урамљена у сложене историјске околности, као и нетрпељивост која се ствара између досељеника и староседелаца на острву, заувек ће изменити однос између браће, променити ток њихових живота и гурнути их под вео тајне.

Лукас Видал (1984) рођен је и одрастао у Мадриду. Са 16 година одлази на Беркли на летњи камп да свира саксофон и долази у додир са њиховим Одељењем за филмску музику. Одлучује да настави каријеру као филмски композитор. Након студија на Берклију, студирао је на Џулијарду и радио на неким ТВ филмовима за NBC Universal и на бројним европским пројектима. Године 2012. компоновао је музику за *Fast & Furious 6*. Међу осталим пројектима налазе се *The Raven* са Џоном Кјузаком и *The Cold Light of Day* са Брусом Вилисом и Сигорни Вивер. Видал је двоструки добитник Награде Гоја, и уједно најмлађи студент Беркли колаца икада који је компоновао и снимио музику за играни филм са великим оркестром.

ПРОДАЋЕ И КИШУ

Наслов: También la lluvia

Редитељ: Исијар Бољаин

Година производње: 2010.

Трајање: 104 мин

Музика: Алберто Иглесијас

Сиже: Продаће и кишу је филм о филму и филм у филму. Пратимо филмску екипу која у Боливији снима филм о шпанском освајању ове земље зарад експлоатације злата. Паралелно, само снимање угрожавају протести због приватизације ресурса пијаће воде и закона који обичним људима забрањују чак и да скупљају кишницу. У протестима учествују локални становници који у филму играју жртве шпанске католичке цркве. Њима су филм и живот исто. А филмска екипа схвата

да је живот ипак изнад филма и да не могу окретати главу од онога што им се одиграва пред очима.

Алберто Иглесијас (Сан Себастијан, 1955) је шпански композитор. Писао је музику за неколико шпанских и страних филмова, многе од њих је режирао Педро Алмодовар. Био је номинован три пута за награду Оскар за филм Брижни баштован (El jardinero fiel), Ловац на змајеве (Cometas en el cielo) и The Mole (Tinker Tailor Soldier Spy). Такође, освојио је многе друге националне и међународне награде, међу којима су бројне награде и номинације за Гоја награду Академије за филмску уметност и науку Шпаније.

ТРИНАЕСТ РУЖА

Наслов: Las 13 Rosas

Редитељ: Емилио Мартинес-Ласаро

Година производње: 2007.

Трајање: 132 мин

Музика: Роке Бањос

Сиже: По завршетку Шпанског грађанског рата (1936-1939) Војни суд осуђује неколицину младих жена на смртну казну за злочин који нису починиле. Ухапшене месец дана по завршетку рата, пролазе кроз окрутна испитивања и бивају затворене у мадридском Затвору продаје. Мислиле су да ће остати само неколико година иза решетака, али бивају оптужене за злочин побуне про-

тив режима и организовање напада против Франка. Стрељане су у рану зору 5. августа 1939. године.

Роке Бањос (рођен 1968) је шпански композитор чије место рођења је Jumilla, општина у шпанској регији, Мурција. Бањос је дипломирао на бостонском Беркли Колеџу за музику 1995. и од тада је компоновао музику за филмове на обе језика-шпанском и енглеском. Добитник је бројних награда за свој рад, укључујући и шпанске Гоја награде за Најбољу оригиналну музику у 2008. и 2009. Међу његовим најновијим делима су Sad Trumpet Ballad од Алека де ла Иглесије, Infernal possession, Федерика Алвареза и Oldboy, Спајка Лија.

ЗНАМ КО СИ

Наслов: Sé quién eres

Редитељ:

Патрисија Фереира

Година производње: 2000.

Трајање: 100 мин

Музика: Хосе Нијето

Сиже: Палома је млада психијатрица, заљубљена у свој посао. У једној болници упознаје Марија, поремећеног и заводљивог пацијента који пати од Корсаковог синдрома: необичне болести која угрожава памћење и за коју је Палома веома заинтересована. Она почиње да га лечи и веза међу њима постаје све ближа. Он побуђује у њој помешана осећања, истовремени страх и привлачност, али

заборавља да се иза заборава његове прошлости крију узнемирујуће чињенице.

Хосе Нијето, рођен је у Мадриду 1943. године. Године 1958. придружио се бенду "Los Pekenikes" свирајући бубњеве. Своју каријеру започео је као професионални музичар 1962. године у оркестрима и џез бендовима. Аутор је музичких аранжмана за певаче као што су Масијел, Хулио Иглесијас и Лос Бравос. Сарађивао је са филмским редитељима попут Хаимеа де Армињана, Хосеа Луиса Борауа, Хуана Антонија Бардема, Мануела Гутијереса Арагона и Фернанда Колома. Добитник је седам Гоја награда за најбољу оригиналну музику, као и многих других признања.

ДОБРА ЗВЕЗДА

Наслов: La buena estrella
Редитељ: Рикардо Франко
Година производње: 1997.
Трајање: 98 мин

Музика: Ева Ганседо

Сиже: Рафаел је изгубио своје тестисе у несрећи када је био млад. Води миран и повучен живот. Међутим, једног раног јутра, на путу ка својој месари, нешто га натера да заустави камионет и помогне Марини, девојци коју физички злоставља њен дечко. Марина носи Данијелово дете и упркос томе што Данијел жели да она абортира, она жели да роди дете. Обоје виде шансу да претворе своје снове у стварност. Снове који су због различитих разлога деловали немогући за обоје: да заснују породицу и имају прави дом. Након сазнања да је Данијел

поново завршио у затвору, Рафаел предлаже Марини да се он брине о њој и детету које очекује. Марина пристаје, али га упозорава да ће се Данијел вратити а када се то деси, она не зна како ће реаговати.

Ева Ганседо је професор хармоније, контрапункта и компоновања. Дипломирала на Берклију са изузетним оценама. У Мађарској је студирала музичко образовање (Кодали Метод) на Универзитету Esztergom. Компонује је за позоришне и плесне представе, филм и телевизију, добитница је Гоја награде за најбољи музику за филм Срећна звезда, као и награде Cinema Writers Circle.

СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА

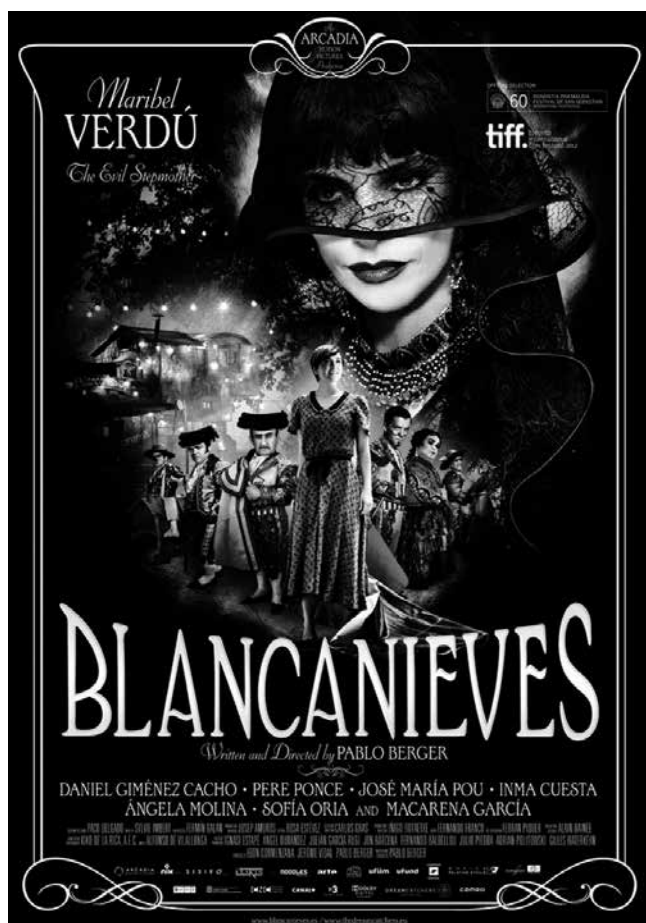
Наслов: Blancanieves
Редитељ: Пабло Берхер
Година производње: 2012.
Трајање: 104 мин

Музика: Алфонсо Вилаљонга

Сиже: Оригинално виђење популарне приче браће Грим, смештено у амбијент југа Шпаније двадесетих година прошлог века. Снежана је Кармен

(Макарена Гарсија), лепа млада жена којој је детињство загорчала страшна маћеха Енкарна (Марибел Верду). Бежећи од прошлости, Кармен креће на узбудљиво путовање у пратњи својих нових пријатеља: дружине патуљака тореадора.

Алфонсо де Вилаљонга рођен је 1960. године у Барселони. Докторирао је на Берклију где је компоновао и продуцирао свој први концерт песама Жака Брела, Едит Пјаф, Френка Синатре, Џорџа Гершвина и Кола Портера. Поред сопственог репертоара, компоновао је и музику за следеће филмове: Све што ти нисам рекао (1996), Онима који воле (1998), Мој живот без мене (2002) и Јуче се никада не завршава (2013) Изабел Коишет, Моја слатка, Хесуса Морала (2000), Ради са мном шта пожелиш Рамона де Еспање (2003), Сати светлости Манола Матјеа (2004), Принцезе Фернанда Леона (2005), Transsiberian Бреда Андерсона (2008), Снежана и седам патуљака (2012) Пабла Берхера за који је освојио Гоја награду за најбољу оригиналну музику.

BELDOCS

Граница изобиља: Бугарски документарцац

Док се играни филмови баве приповедањем, документарци често стреме да завире у оквир наратије и да одговоре на питања о политици, друштву, култури, идеалима.

Имајући у виду да је Краљевина Бугарска (Треће бугарско царство) формирана двадесет година пре него што су браћа Лумијер успоставили такозвани 'astualités' као форму, бугарско национално освајање документаристике прошло је, природно, кроз неколико фаза вишедеценијског историјског развоја – првенствено су документарце снимали инострани кинематографи, тек касније и домаће екипе. Ипак, продуктивне 20-е и 30-е године прошлог века биле су повољне за стицање креативног и техничког искуства, тако да су убрзо два документарца бугарских режисера одабрана за приказивање на осмом Филмском Фестивалу у Венецији, 1947. године – СВАДБА НА СЕЛУ / СВАТБА НА СЕЛО (1946) Стојана Христова и ЉУДИ У ОБЛАЦИМА / ХОРА СРЕД ОБЛАТЗИТЕ (1946) Захарија Зандова – а потоњи је освојио и награду.

Након што је новоосновани социјалистички режим 1948. године национализовао бугарску кинематографију, документарци су се вратили на сам почетак, посебно у домену критичке дистанце у односу на јавни дискурс. Пропагандни филмови су се гомилали, поготово 50-их година двадесетог века, када су и теме из херојске прошлости и усхићеност свакодневним животом биле у порасту. Уз лансирање Филмског студија 'Време' и најновијих могућности које је национална телевизија понудила, научно-популарни и образовани филмови полако потискују пропагандне. Током 60-их и 70-их година документарни филмови у Бугарској у исто време представљају и експериментално тло и сигурну луку од социјалистичког реализма, бивајући тако претворени у неку врсту уметничког чистилишта за почетнике или пале ауторе. У међувремену, политички антагонисти попут Георгија Стојева - Џекија, Георгија Пенкова - Џонија и Христа Илијева – Чарлија поигравали су се техником 'cinéma vérité' под маском комедије, али је њихов рад остао маргиналан.

Прави одметници били су они режисери који су снимали документарце 90-их година у сред финансијске, друштвене и политичке кризе, и поред тога што је њихов избор тема био последица основних потреба. Финансирани од стране Националног филмског центра Бугарске и углавном Националне Телевизије, ти хибридни радови били су на граници између креативне документаристике и новинарства. Неки од најважнијих режисера из периода након 1989. године (Владимир Андрејев, Георги Балабанов, Констадин Бонев, Стефан Командарев, Светосав Овчаров, Румијана Петкова, Станимир Трифонов, Иглика Трифонова) нису одолели искушењу да касније граде каријере у области играног филма, док су други, попут Ралице Димитрове, Милана Огњанова, Аделе Пееве, Малине Петрове, Елдоре Трајкове (није случајност што су на листи углавном жене) остали верни својој документарној професији и у оквиру ње изгадили препознатљиво име, иако су њихови радови

остали изван модерних токова. Упркос томе, сви горепоменути уметници, као и њихови критички и истраживачки видици, оставили су упечатљив траг на Бугарску филмску традицију.

Успон дигиталне технологије на преласку у нови миленијум довео је ствари у ред – снимање наративних филмова постало је могуће чак иако режисери нису били сигурни какву поруку желе да пренесу, док је на пољу документаристике на сцену ступила нова генерација аутентичних аутора. Штавише, уз различитост су се појавиле и нијансе. Ундергроунд сцену су брзо окупирале неформалне групе попут Бидон Филма (и режисери Никола Бошнаков, Олег Константинов, Митко Таралејков) као и ДоП-а Ане Стојанове и Светлане Комгорове-Коматове. Њихова кратка и средњеметражна документарна продукција је била богата и јефтина, свесна свог маргиналног статуса, те стога иронична према статусу кво и самом чину стварања филма. Један од њихових најпознатијих филмова ЏЕКИ, ЏОНИ И ЧАРЛИ НИСУ ПСЕЋА ИМЕНА (2011) Николе Бошњакова, посвећен је, с добрим разлогом, Бидон-овом социјалистичком претку.

Имајући све ово у виду, главни актери на документарној сцени после 2000. године били су они који су осећали потребу да се баве личним темама, темама које су заиста битне за свакодневицу, онакву каквом је њихова генерација доживљава. Такви људи су се обично враћали у Бугарску након неколико година проведених у иностранству, сакупљеног радног искуства и грађанског незадовољства, са жељом да усмере свежу енергију на стварање документарца користећи најбоље европске примере и знања. У тренутку када је практично свака земља на Балкану била успешна у стварању филмова 'Новог таласа', у Бугарској документарци преузимају превласт. И док су у јавности трајале расправе о филмским законским регулативама и скандалима у финансирању, усред заглашујућег социо-политичког вакуума и егзистенцијалног очаја, документаристи су били ти који су брзо деловали, спаковали кофере са расветом и снимили спектакуларан низ прича за које нисмо ни знали да постоје. На тај начин су још једном претекли наративни филм и његов механизам који тежи да гледаоцу објасни због чега се догодило то што се догодило.

У овом контексту, важно је напоменути Агитпроп и оснивача и продуцента Мартичку Божилову као инспирацију за овакав успон документарног филма, и као особу која је својим радом и достигнућима подигла ниво професионалног стандарда. Са првим Агитпроп-овим блокбастером ГЕОРГ И ЛЕПТИРИ (2004) Андреја Паоунова стаза је утабана, а уследила су и нова остварења. Важно је напоменути да је Агитпроп колектив који чине кључни чланови продукције и ДоП дуо Георги Богданов и Борис Мисирков, али и различити пројекти и други режисери који колективу дају посебан шмек. Укратко, богатство Агитпропа састоји се управо у спајања различитих погледа на стварност. Тако данас имамо приче о Холивудским авантурама, романтику у Скандинавији, Турске сапунице, пирате са Црног мора, или 'Цоде Цинема иницијативе' која слави успомену на прву стогодишњицу Бугарског филма, Све ове теме данас заузимају исти наративни простор - простор који превазилази границе Бугарске.

Како бисмо вам дочарали комплетну слику савремене документарне сцене у Бугарској, за БЕЛДОЦС селекцију “Граница изобиља: Бугарски документарцац” изабрали смо три популарна филма Агитпроп-а и још пет документарца независних аутора и младих професионалаца, продуцираних у последњих десет година. Ово су неки од најуспешнијих и најпопуларнијих филмова, поготово у иностранству, јер како то обично бива, домаћи гледаоци се тешко идентификују са сопственом стварношћу (што је свакако знак да је ‘зеитгеист’ присутан). Тачније, иако су се ови филмови успешно приказивали у иностранству, ово је први пут да се приказују на једном фестивалу заједно, и то као покушај да истраже и публици представе богато наслеђе бугарске свакодневице. Циљ селекције није био да се скупи осам високо цењених и разноврсних остварења да би се доказало постојање типичног балканског менталитета. Предложени програм је увид у то на који начин се бугарски режисери баве кључним појмовима као што су историја, амнезија, ред, хаос, ко смо ми а ко они, култура, природа. Такође, осам одабраних наслова најбоље илуструју актуелност одређених тема у оквиру светске документарне кинематографије: филм КОРИДОР #8 (2008) Бориса Десподова бави се односом прихогографије и изградње међународног инфраструктурног пројекта; ГРАД СНОВА (2011) Светослава Драганова доноси причу о бившем стожеру социјализма, Димитровграду; ДЕЧАК КОЈИ ЈЕ БИО КРАЉ (2011) Андреја Паоунова користи архивске снимке како би нас упознао са контроверзном личношћу бившег премијера Симеона Сакс-Кобург-Гота; са најпознатијим интернационалним бугарским фудбалером у филму ‘СТО-ИЧКОВ’ (2012) упознаје нас Борислав Колев. Ту су и филмови РОМА КИХОТ (2013) Петје Накове и Нине Пеливанове који пркоси новинарским клишеима о ромској заједници, као и филм ‘ВИТОША’ (2013) Љубомира Младенова који говори о еколошким проблемима. Такође, кроз филмове ЦВЕТАНКА (2012) Јулијана Табакова и ПОСЛЕДЊА АМБУЛАНТНА КОЛА СОФИЈЕ (2012) Илијана Метева бавићемо се темом сценографије и тонског дизајна као уметничким формама документарног филма.

И за крај, спајајући ове филмове у јединствену BelDocs селекцију, наш циљ био је да истражимо на који начин су они повезани са културном и друштвеном динамиком региона.

П.С. Желела бих да се захвалим професору Дини Јордановој (Универзитет Сент Ендроз), бугарском академику која живи и ради у иностранству, истакнутом специјалисти за балканску и источно-европску кинематографију, за моралну подршку и идејни допринос у припреми ове селекције.

Јоана Павлова

BELDOCS

Роберт Флаерти: Дух Заната
Грег Де Квир

Мало је великана, значајних за историју интернационалног филма, попут Роберта Флаертија. Познат је као отац документарца – већ и само због снаге његовог превратничког првенца – ‘Нанук са севера’. Такође су га звали једним од највећих варљивих романтичара и неоколонијалиста филмске уметности. Заиста, може се рећи да савремена критика често осуђује Флаертија због скрнављења правила документарног филма који је управо он створио – што наравно значи да критичари и даље не знају шта је документарца, нити шта би требало да буде. То говори о томе колико је Флаерти заиста био испред свог времена. Он је разбио калуп пре него што је стигао да буде створен, пре него што је ико знао шта он представља.

Алфред Хичкок је једном рекао да је критичар који му прича о логици свог филма невероватно досадан човек. При чему верујем да лаковерност није била од приоритетног значаја у опусу мајстора саспенса. Слично бих приметио и за Флаертија на плану клизавих и застарелих концепата попут “реалности” или “истине” – чак бих рекао исто за документарце уопште. Делује изопачено причати о таквим концептима не проблематизујући их у филмској уметности 21. века. Поставимо зато Флаертија у садашњост и позабавимо се основама његове уметности, уместо да пропитујемо његове идеолошке конструкције, што је давно изгубљена битка у којој су победили његови критичари. У овој ретроспективи ми трагамо за Флаертијевим духом, пошто дух увек може бити оживљен, кад већ тело не може.

Пар редова изнад, преиспитивао сам схватање уметности, али бих заправо желео да пишем о Флаертију и његовом филму из занатске перспективе. Уметник и занатлија су обично постављени један наспрам другог, где је првопоменути слављен као митски идеал, док је потоњи ниже на лествици. Међутим, ја верујем у урођену врлину и скромност занатлије. Покушај да се постигне форма и практична употреба те формалне конструкције у друштву је похвална и несебична амбиција. На пример, критичари ће олако осудити Флаертија због оријентализма и кривотворења говорећи о његовом филму ‘Наноок са севера.’ Ти исти критичари су престали да се баве Флаертијем када је успоставио филмску лабораторију на Северу и почео да сарађује са учесницима свог филма, учећи их кинематографском занату (додуше, у служби његове визије). Овде имамо Флаертија педагога, а можемо и причати о Флаертију колективисти. И заиста, треба доста дискутовати и о Флаертијевим манама и о свему осталом, као што би требало да буде случај са свим људима.

Не морамо претерано да трагамо за Флаертијевим истицањем и слављењем занатске вештине. Оно је уочљиво већ у филму ‘Наноок са севера’ у бриљантним сценама портретисања породице Инуита која гради игло. Начин на који су снег и ледени блокови мерени и исечени до савршенства, начин на који је оквир иглоа намерно подигнут пред оком камере. Има нечег

конструктивистичког у Флаертијевим филмовима; чак је Сергеј Ејзенштајн признао да је Флаерти имао велики утицај на њега и његове колеге док су стварали нову совјетску филмску уметност. Динамична игло конструкција такође постаје и мета-компонента, као макета који се може искористити за снимање ентеријера, скраћена на пола како би омогућила максималну количину светла у простору, тако да функционише као мини студио. Ледени блокови који су пажљиво састављени представљају грађевинске блокове модерног филма који почиње да се формира.

У још једном примеру усхићења занатом, Флаертијевом другом делу, кратком филму 'Грнчар' (нарученом од стране Метрополитен музеја уметности у Њујорку) све је фокусирано на процес, метод. Девојчица посматра занатлију на послу, док титл између кадрова објашњава поступак прављења грнчарије. У овом предивном кратком филму лако је уочљиво како разни механички точкови од којих се састоји занатлијина апаратура, док ротирају глину која се ствара, подражавају изглед и ефекат филмске траке који се врти на пројектору или равној површини, или чак камеру. Прављење грнчарије, као и дување стакла, занат је обликовања у времену. И заиста, у кратком филму 'Индустријска Британија, наратор примећује да је брзина (или покрет у времену) одлучујући фактор у процесу дувања стакла. Филм се такође може сматрати обликовањем у времену, био он брз или спор, тако да је 'Грнчар' такође сматран мета-рефлексијом на филмску уметност, можда ткао скривени кључ за читање Флаертијевог опуса.

Већ 1934. видимо да Флаерти достиже врхунац свог заната у филму 'Човек из Арана.' Скица тешког живота на Аранским острвима у Ирској има импресионистичку ноту, и може се осетити како самоуверени Флаерти ради по чистом инстинкту. Мизансцен у 'Човеку из Арана' је утемељен на дискурсу трезвености, али слободну монтажу карактерише модернистичка фрагментација. Овај филм је пример концепта кинестезије, коју Славко Воркапић карактерише као савршен склад синематичног језика и визуалне експресије. Неколико кадрова се међусобно сударају како би репродуковали негостољубиво окружење Аранских острва. Заправо, читав филм се може посматрати као једна дуга монтажна секвенца која се бави ритмом, тензијом и експериментисањем.

Флаерти није само био вичан стилиста већ и добар етнолог. Разни занати становника Арана су у потпуности изложени, од лова, преко ратарства, до прераде ајкулиног уља за рад лампе. Метод и процес су дестиловани до границе где постају нераздвојиви од конкретних филмских поступака. Ово се може посматрати у кадру када ратар ломи огромно камење маљем, и у неколико кадрова који разлажу и раздвајају његове покрете, који као да му додају енергију кроз ове спојене сударе. Такође, намотани конопци, које рибари користе да довуку ајкуле, оживљени су моћним ритмом монтаже, брзим низањем узастопних слика које их прожимају снагом елементарних честица. Флаерти делује као да се труди да откључа или дочара потенцијал једног оруђа уз помоћ другог – конопце помоћу камере, или још јасније – помоћу ланца слика и целуоида састављених у процесу монтаже. 'Човек из Арана' је уверљива студија о природи филма, а његово гледање је учествовање у покушају да се дешифрује форма и изложи генетски код који лежи унутра.

Ови основни грађевински блокови филма су приказани и у ‘Нануку са севера’ и у ‘Човеку из Арана’. Блокови камена, који су разложени и поново спојени да оформе поље за узгој кромпира, овде су као блокови леда исечени из њиховог природног амбијента, чија је сврха промењена како би изградили дом. Ту имамо савршену симболику Флаертијевог метода, уопште-ног документарног метода чији је циљ да ухвати и преобликује реалност. Ти грађевински блокови су масовно произведени у ‘Индустријској Британији’, да би напослетку подигли модерне градове у ‘Острву од 24 долара’. Материјалне паралеле ове врсте обилују у Флаертијевим филмовима као симболи, мотиви, дела. Можда нам ово говори нешто о широј Флаертијевој перспективи. Његова транс-филмска компаративна анализа за циљ има равноправност, да покаже како су људи исти свуда – ако истражите њихове основне грађевинске конструкције. Флаертијево дело такође се бави слављењем обновљене снаге колективног рада. То можемо јасно приметити у већини његових филмова. Дух занатства је тимски дух. Иако Флаерти није деловао као добар сарадник, улазећи у конфликт са бројним изразитим креативцима с којима је радио као што су Џон Гирсон и Ф.В.Мурнау, те излазећи из заједничких пројеката, коначна порука његове уметности је да је заједница битна. Ово је важна порука за неког за кога се сматрало да је архетип независног режисера. Можемо да лоцирамо Флаертијев романтизам најјасније у његовом духу шире породице, заједнице, тимског рада, више него у квази-конзервативном покушају да се врати кроз време у идеализовану прошлост, која се можда и не би повиновала стереотипима или стварности.

Принцип друштвене синтезе је детаљно истражен у ‘Земљи’, филму средњеметражном филму који је Флаерти направио по наруџбини Министарства пољопривреде САД. Људи свих типова су приказани и изједначени у њиховој борби са природним окружењем, од афро-америчких и кинеско-америчких до филипинско-америчких и мексичко-америчких фармера. Ово је Флаертијев портрет богате разноликости Сједињених Америчких Држава, постављене наспрам растућег недостатка богатих разноликости у њиховом тлу. Дијалектичка теза има научну компоненту у свом средишту, као и дискусију о ерозији и црпљењу природних ресурса од стране човека.

‘Земља’ такође има упозоравајућу, моралну причу. Библијски пасус из Књиге о Јову, цитиран из 31. поглавља, који почиње речима ‘Ако је на мене викала моја земља’, ствара влажне бразде сланим сузама више него хранљивим састојцима кише, јадикујући над сломљеним духовима својих станара. Али дух занатства у Флаертијевом опусу не може бити сломљен тако лако. Филм има срећан завршетак о моћи заједништва, са шест милиона фармера који почињу заједно да размишљају и делају, са чудесним машинама које им помажу у борби да завладају новим светом. И заиста, када се филм појавио 1941. године, Други светски рат се помањао на хоризонту, да би на крају оставио стари свет у сопственом пребледелом бдењу. Овај рат ће имати много горе последице од ломљења духа – сламаће и тела, и државне границе. ‘Земља’ евоцира овај лом такође и у погледу Флаертијевог ангажмана на филму. Он ће, после овога, режирати још само један филм. Нови свет којем је помогао у уздизању, иронично, није био предусретљив према њему и његовом занату.

Последњи Флаертијев филм је ‘Прича из Луизијане’ из 1948, који дочарава исту руралну америчку популацију угрожену експлоатацијом земље, која је ушла у конфликт са тешком индустријом и крупним бизнисом као њеним изходиштем. Овде се ради о нафти. Као у ранијем делу ‘Дечак слон’ (режираном са Золтаном Кордом), овде имамо младог и невиног дечака повезаног са природом, који се сусреће са огољеним интересима страног капитала – иако је у ‘Причи из Луизијане’ капитал једино стран природном екосистему, не и државним границама.

‘Прича из Луизијане’ тече као сан или бајка – њен протагониста чак има и прелепо књижевно име: Александар Наполеон Уликс Ле Тур. Млади јунак је приказан како све време путује кануом, али је његов пут углавном унутрашњи, мерен пробуђеношћу свести модерног света који га угрожава. Флаерти опет приказује своју осетљивост према природном окружењу, овај пут кроз бујну фотографију Ричарда Ликока, који је пар деценија касније био дискредитован као иницијатор директног документарног филмског стила.

‘Прича из Луизијане’ је пуна визуелне поезије, дочарана сликама дивљег живота, експресивна како у детаљима речног рукавца, тако и комплексне мреже машина које обухватају нафтну бушотину. Етнолог Флаерти поново избија на површину у овом филму, уз детаље језика, прича, па чак и песама породице Кахуна у центру наратива. У последњем чину филма, катастрофалне последице подземног бушења су изазване, али такође и избегнуте. Иако је Флаерти направио филм по наруџбини нафтне компаније ‘Стандард Оил’, и даље се може осетити суптилни критички дух између редова. Та критичка страна се не може занемарити на врхунцу филма, након што нафтна бушотина експлодира и буде затворена. Млади Александар Наполеон се пење на врх бушотине, прослављајући победу човечанства над машинеријом, локалне културе над уједињујућом силом напретка, природног над вештачким. Ово је уједно и последња победа Флаертијевог филма.

Ако француски Нови талас и часопис ‘Cahiers du Cinéma’ 1950. године сматрамо за врхунац успона интернационалне филмске уметности, занимљиво је приметити да ови синеасти нису били нарочито заинтересовани за Флаертија. А он је био врхунски пример „политичког писца“ у њиховом духу. Можда млади француски критичари који су постали режисери нису волели Флаертија јер је био независан и јер је радио паралелно са холивудским системом, док су они фаворизовали редитеље унутар система, са потенцијалом да га прераде или подрију. Можда и зато што Флаертијев тип документарца неће бити развијан и препознат све док Жан Руш није почео да снима филмове 50-их година, а он је свакако био инспиративна очинска фигура Француском Новом таласу.

Ако је Флаертијев опус попут негостољубивог терена описаног у “Човеку из Арана”, можда и због његовог савијања и ломљења тек формираних правила документарног филма, као и етике представљања, морате се загледати у дубоке процепе филмског конформитета не би ли пронашли плодно тле, које се може искористити и неговати. Да поновим – тело се можда не може спасити, али дух заната почива у заједништву. Као што је бесмртни уметник Микеланђело рекао, и као што је цитирано у документарцу о њему који је Флаерти продуцирао, ‘Да бих преварио смрт, свежаћу душу за посао’.

Те везе, ти спојеви, садрже семе уметности које јој омогућује да расте, да живи, да напредује, и да нас све дотакне.

Машкарада

Филмски маратон ЕРОТИКА НА ФИЛМУ

Помало заборављена форма у ово ново дигитално доба кабловских филмских канала где се филмови приказују цео дан и целу ноћ, или Нетфликса који је недавно стигао у Србију где у понуди да за 800 или 1000 Динара, зависно да ли је осовни или премијум пакет на располагању имамо безброј филмова које можемо да гледамо кад пожелимо. О губљењу смисла те форме кад су пре 20 година тв станице почеле да програмску шему целоноћног програма попуњавају управо збрда здола додатим филмовима боље да не пишем(о) овом приликом.

Да та форма није напуштена у свету потврђује неколико правила у последњих неколико година. Рекорд је оборен у Боливији 2013. године где је филмски маратон трајао 200 сати, 20 минута и 50 секунди. Оборен је рекорд и ушли су у Гинисову књигу рекорда и оборили свој претходни рекорд од пре неколико година. Победници који су издржали цео маратон и погледали све филмове на истом били су Роналд Куељар и Хеберд Фелипез који су поделили суму од 10 000 \$.

Глумац Шаја ЛаБуф је у новембру прошле године организовао маратон сопствених филмова #ALLMYMOVIES који су приказивани од последњег филма који је снимио, до дебитантског филма, а цео догађај који су смислили ЛаБуф и његови пријатељи био је преношен уживо преко интернета.

29 година после првих филмских маратона на РТБ и ЈРТ-у и у Дому омладине, филмски маратон као форма се враћа у Југословенску кинотеку. Овај пут тема маратона је еротика на филму, а публика ће имати прилике да се подсети филмова који су у протеклих 120 година били сматрани скандалозним због вишка "слободних" сцена и женске голотиње, а у данашње време где смо бомбардовани голотињом у медијима, јер јелте sex sells и то све од доњег веша и купаћих костима и парфема и козметике, преко моторних уља и аутомобила и електронске опреме, можда делују и помало чедно и наивно. *Екстаза* са Хеди Ламар, *Ђаво у телу* из 1986. са несимулираном сценом секса, интегрална верзије филма *Калигула* само су неки од наслова које ћете моћи да погледате 9. и 10. априла у Музеју Југословенске кинотеке у Косовској.

Ђорђе Зеленовић

ВЕЛИКАНИ СВЕТСКОГ ФИЛМА: ЖАН-ПОЛ БЕЛМОНДО (Jean-Paul Belmondo)

Жан-Пол Белмондо рођен је 9. априла 1933. године у предграђу Париза. Отац је био вајар, који је добио неколико важних признања за своје креације, а мајка је била сликарка. Међутим мали Жан-Пол је више био заинтересован за спорт но за уметност. Још као дете је тренирао фудбал и бокс. Са 16 година је имао и свој први меч, који је добио нокаутом у првој рунди. Затим је у истом маниру добио и преостале мечеве до краја 1950. године. Белмондова боксерска каријера није потрајала, услед немирног духа и лоших оцена у школи. У нади да ће умирити синовљеву нарав, родитељи га уписују у париску Академију драмских уметности (CNSAD).

По дипломирању, 1956. године, Белмондо је похрлио ка великом екрану, те је остварио мање улоге у комедијама „Пешице, коњем, точковима“ (1957), „Другари недељом“ (1958) и „Ћути и буди лепа“ (1959) са Аленом Делоном, као и драма „Варалице“ (1958). Занимљиво је да су „Другари недељом“ прва Белмондова главна улога, али је филм приказан само уском кругу гледалаца као део некомерцијалног пројекта од стране трговачког синдиката. Филм је заправо своју праву премијеру доживео на телевизији, чак десет година касније. 1959. године глумац жени своју дугогодишњу девојку Елоди Константин са којом има троје деце: Патрицију, Флоренс и Пола.

Иако је већина улога била мањег обима, Белмондо је успео да се истакне - како лепотом тако и харизматичним присуством на платну, макар оно било и у трећем плану. Овај млади глумац успева да привуче пажњу новог редитеља, Жан-Лук Годара, у потрази за звездом свог првог целовечерњег филма „До последњег даха“ (1960).

Како Годар није имао завршен сценарио, замолио је свог асистента да откуца било какав предлог који се никада неће снимити, а који је поднесен зарад прибављања снимајућих дозвола. Прави сценарио није био готов, иако се кренуло у снимање, те је редитељ свако јутро писао сцене за тај дан. Неретко је морао да додаје реплике својим глумцима, који су видели сцену коју глуме минут пре но што би се упалиле камере. Срећом па је комплетан звук одрађен у пост продукцији. Да би уштедео на буџету, редитељ је користио филм за фото апарат, а не за камеру. „До последњег дана“ је убрзо по премијери досегао култни статус и постао предводник Француског Новог таласа, на челу са Годаром и Белмондом, који бива проглашен европским одговором на Џејмса Дина.

Жан-Пол се није либио да прихвати широк спектар улога, те је тако у „Две жене“ (1960) Виторија де Сике глумио далеко смиренијег и нежнијег лика. Филмови попут „Картуша“ (1962) и „Човек из Рија“ (1964) су му пружили прилику да се опроба у физички захтевнијим улогама, што му није пало тешко имајући у виду његову спортску прошлост, те је убрзо све каскадерске сцене радио лично. То је трајало све до несреће на снимању филма „Пљачка“ (1985), редитеља Александра Аркадија.

Годар и Белмондо поново сарађују на филмовима „Жена је жена“ (1961) и „Пјер будала“ (1964), који се истичу по томе што су мешавина кла-

Картуш

Белмондо неправљиви

сичног гангстерског филма и мјузикла. Иначе, редитељ је у почетку желео да сними „Пјера будалу“ на енглеском језику са Ричардом Бартоном и Силви Вартан у главним улогама.

Такође, 1961. године глуми главне улоге код два редитеља са којима ће имати дугогодишњу сарадњу; код Жана Бекера у „Човек звани Рока“ и Жан-Пјер Мелвила у „Леон Морин, свештеник“.

Следи акциона комедија са Клаудијом Кардинале, редитеља Филипа де Брокe „Картуш“ (1962), комедија „Мајмун у зими“ са Жаном Габеном и Мелвилем „Достављач“. Последњи је такође један од омиљених филмова Мартина Скорсезеа и Квентина Тарантина.

На снимању филма „Најстарији Фершо“ (1963), дошло је до физичког окршаја између Белмонда и Мелвила услед редитељевог опхођења према једном старијем глумцу. Обојица су се заклели да више никада неће сарађивати један са другим. Такође, како се филм одигравао у Америци, редитељу су били поребни статисти који изгледају као западњаци. Млади Роберт Де-Ниро се пријавио али је одбијен уз опаску да „не изгледа као прави Американац“.

Исте године глуми у интернационалном ратном спектаклу „Гори ли Париз?“ (1966) са Кирком Дагласом, Аленом Делоном, Гленом Фордом и другима, и разводи се од своје супруге Елоди услед нашироко публиковане афере између Белмонда и Урсуле Андрес, за коју се испоставило да је трајала читавих седам година! 1967. године, Белмондо се појављује у пародији на Џејмса Бонда, „Казино ројал“, уз подједнако интернационалну скупину звезда попут Питера Селерса, Орсона Велса и Дејвида Нивена.

Године 1969. Белмондо сарађује са Франсоа Трифоом на филму „Сирена из Мисисипија“ са Катрин Денев. Иако је до овог тренука углавном био познат по комичним улогама, Жан-Пол се све више фокусира на акциони филм. Следи крими-драма „Борсалино“ (1970) са Аленом Делоном која је далеко познатија по судском процесу који су водила два главна глумца него по било чему другом. Затим, акциона комедија „Никола Филибер у рату и љубави“ (1971), „Обијачи“ са Омаром Шарифом, „Доктор Попол“ (1972) Клода Шабрoла, „Лоша срећа“ (1972), „Наследник“ (1973) и „Човек из Акапулка“ (1973) Филипа де Брокe. Негде у овом периоду, Белмондо раскида везу са Урсулом Андрес и започиње везу са десет година млађом Лауром Антонели са којом је делио платно у поменутом филму „Никола Филибер“.

Иако је углавном познат по комерцијалном филму, 1974. године Жан-Пол Белмондо глуми у филму Алена Реснеа „Стависки“. Многи критичари сматрају да му је ово најбоља улога до сада. Следи комедија „Непоправљиви“ (1975) и неколицина акционих филмова међу којима се издвајају „Ловац“ (1975), својеврсни омаж Мелвилу, „Тело мога непријатеља“ (1976) и „Животиња“ (1977) са Ракул Велч.

После неколицине осредњих акционих комедија, Белмондо узвраћа ударац биоскопским благајнама са хитом „Професионалац“ (1981), који носи једну од најпознатијих филмских тема Ениа Мориконеа – „*Chi Mai*“, „Ас асова“ (1982) и „Маргиналац“ (1983) где глуми поред своје тадашње девојке Карлос Сото Мејор.

До краја 1980-тих година, Белмондо се показао како као драмски глумац тако и као акциони херој. 1987. године се вратио позорници на којој није наступао преко 30 година. Наредне године, бива номинован за награду Цезар, француског еквивалента Оскара, за улогу у филму „Маршрута размаженог детета“. Глумац је одбио да прими награду јер јер креатор статуе једном приликом рекао лоше ствари о вајарском раду Жан-Половог оца. Овај филм је и глумчев последњи биоскопски хит.

Поред тога, Белмондо је добитник и Националног ордена за заслуге (*Ordre national du Mérite*), прво као витез, а затим као Официр (1986), и потом Командир (1994). Такође је и носилац ордена Легије части, такође прво као витез, потом Официр (1991) и Командир (2007).

Године 1989. Белмондо упознаје Натали Ардивел, која је имала 24 године у том тренутку. Пар се званично венчао 2002., а развод је уследио свега шест година касније, када је глумац започео везу са четири деценије млађом Барбаром Гандолфи, бившом стриптизетом и Плејбојевом зечицом.

Током 90-тих година XX века, следи низ осредњих филмова попут модерних адаптација „1001 ноћи“ (1995) и „Јадника“ (1995) које нису успеле да одрже Белмондову уновчивост на благајнама. Последњи прави покушај повратка у биоскоп био је филм „Пола-пола“ (1998) у коме поново глуми поред Алена Делона.

После снимања свог последњег филма са Филипом де Броком, „Амазон“ (2000), Белмондо доживљава мождани удар, од кога му остаје парализована десна половина лица и тела, те се повлачи из јавности. 2008. године се враћа филму улогом у „Човек и његов пас“. Уместо да прикрива или настоји да заобиђе последице можданог удара, Белмондо се опредељује да глуми човека који је претрпео исто што и он сам.

2010. године Удружење критичара Лос Анђелеса му додељује награду за животно дело. Белмондо је признање примио лично.

Осим што ће остати упамћен као икона, како француске тако и светске кинематографије, Жан-Пол Белмондо ће остати вечно урезан и у свету стрипа као инспирација за ликове манга јунака Кобре и, код нас изузетно популарног, вестерн хероја поручника Блуберија.

Милан Крунић

Борислав Станојевић

ФУСНОТА ФИЛМСКОЈ МУЗИЦИ: ФИЛМСКА МУЗИКА КАО ФУСНОТА (манифест)

Пролегомена:

Прва очевидна сличност између филмске музике и фусноте је да су – прерасле саме себе.

Нажалост, *филмска музика* је, у међувремену, услед хипертрофије сопствене механицистике¹ - просто одумрла. Већина „филмских“ композитора је, ионако, тврдила филмска музика, у филму, „не треба да се чује“ . Е па, музика их је послушала, и изгубила се иза слике, звука, SFX-а...

Фуснота, опет, је свакако хипертрофирала и тежи да од пуког референчног коментара прерасте (веома популарно – сепаратистички) у полемику са сопственим текстом, па чак и у паралелни текст, који све мање везе има са својом (сада већ другом) паралелом, али их обједињују „извесне мета-текстуалне“ околности – мисаоне, догађајне, итд., до нивоа не препознатљивости шта је коме текст, а шта фуснота.

Ерго, филмска музика мора (и има шта) да учи од – фусноте. Па и то, и само ако хоче да свој посао обави коректно, а немоли ако хоће да се узвиси до нивоа уметничке занатске самосталности сланика једног Бенвенута Челинија.

Задаци филмске музике - фусноте²:

1. аотирати³
2. полемисати⁴
3. иронисати⁵
4. сатирисати⁶
5. пара-наратизирати⁷
6. пара-психологизирати⁸
7. по comment⁹
8. медитирати¹⁰
9. упозоравати¹¹
10. контрапунтирати, поли-(а)тоналисати¹²

Закључак, кадровски захтеви:

Филмска музика – фуснота захтева таленат муњевитих рефлекса, бистрину живе, тзв. „безобално“¹³ образовање и полемички нерв макар једнак познавању историје музике у свим њеним подваријететима. Али, музици је доста фах-идиота. Усталом они посебно лоше изгледају (иако се тамо најбоље осећају и сналазе) на њеном реквијему.

Препорука:

За добро музике и музичара, не тражи се нужно, од читаве „филмске музике“ да буде фуснота: нека то буде само она (и у оног) која то може.

Јер, боља је и лоша, чак и чујна, конвенционална филмска музика, него лоша фуснота.

У овој области, боље је бити Вајл за Брехта, него (по сваку цену) Прокофјев за Ејзенштејна.

(део из књиге

МУЗЕЈ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ КИНОТЕКЕ - БИОСКОП КОЈИ ОПСТАЈЕ)

Фусноте:

- 1 Погрешно схваћене као одличје „професионализма“, својеврсни аналфабетски академизам..
- 2 Како су до сада уочени.
- 3 Направити или обезбедити („цитирати“) критичке или објашњавајуће белешке, и/или коментарисато „основни текст“, тј. „остатак“ филма (нпр. наратора, радњу, идеологију, филозофију, психологију, скривене и откривене мотиве, морал, етику, историју...).
- 4 Пркосити ставовима ликова, редитеља, сценаристе; утеривати филм у лаж, доказивати супротно.
- 5 С висине плуцкати на ставове филма, били они део радње или намере аутора.
- 6 Хитлер, са трупaма, „игра“ ламбет вок (*Lambeth Walk*, сса 1945, САД, р. *Charls Bidley, Norman Leevers*).
- 7 Испричати прећутано, па чак и паралелне приче, невидљиве у филму, али присутне и филму корисне својом креативном потенцијом...
- 8 Ставити одређена филмски видљива стања уз невидљива, одсутна, претходећа и/или следећа, или сасвим супротна по душевном предзнаку – смејати се сузама, итд.
- 9 Видно се здравити од коментара, оклевати, лењо вртети палчеве док се радња суновраћује неконтролисано...
- 10 Над „значајним местом“ (мисао, слика, потез...), док радња хрли даље.
- 11 На пропуштено, заборављено и могуће предстојеће (макар се то и не десило, али филм је то, а у њему је „све могуће“.
- 12 Музички противречити, критички разматрати тзв. амбијенталну музику у кадру/секвенци, итд.; музички коментарисати историјску (амбијенталну) музику - полемисати с њом ако треба – али и дивити јој се, потврђивати њене ставове, подвлачити врлине колико и мане. То би могло важити, у посебно занимљивим случајевима, и за оригиналну филмску музику, специјално компоновану за исти филм.
- 13 Парафраза легендарног навалног комодора Лазара Стојановића, (из филма *Забрањени без забране*, 2006., Ср, р. Туцаковић/Никодијевић, који је уједно и први пример свесно спроведене филмске музике-фусноте).

ФИЛМ И АРХИТЕКТУРА: БЕОГРАДСКИ БРУТАЛИЗАМ

Ускорашњем отвореном разговору о бруталистичкој архитектури и начину на који је можемо дефинисати, архитекта Александар Стјепановић брутализам је описао као искреност.

Искреност у архитектонском изразу не разликује се много од оне искрености на коју мислимо у свакодневном говору. У овом контексту, архитекта је говорио пре свега о искрености према материјалу, где је бетон (који се готово аутоматски везује за брутализам) дошао тек након ове одлуке, као спонтан, логичан избор. Бетон не може побећи од искрености – његов волумен је контролисан оплатом; али још важније, његова површина, лице које показује спољашњости, увек је одраз друге површине: оне која га окружује. На почетку је то текстура оплате, касније је то песак из ваздуха, ветар, време. Током целог свог века, чак и док више није у течном стању, бетон остаје маса за моделовање. То, међутим, значи и да он временом не постаје лепши, већ напротив, да стари, јер ни једна зграда није отпорна на пропадање. Бетон расте и стари, онако како расте било које живо биће, онако како стари друштвени систем.

Бруталистичка архитектура не сакрива свој бетон, већ га, напротив, поставља у први план. Бетон потамни на киши, посветли на сунцу – као што је у истом поменутом разговору приметио архитекта Бојан Ковачевић. Бетон живи.

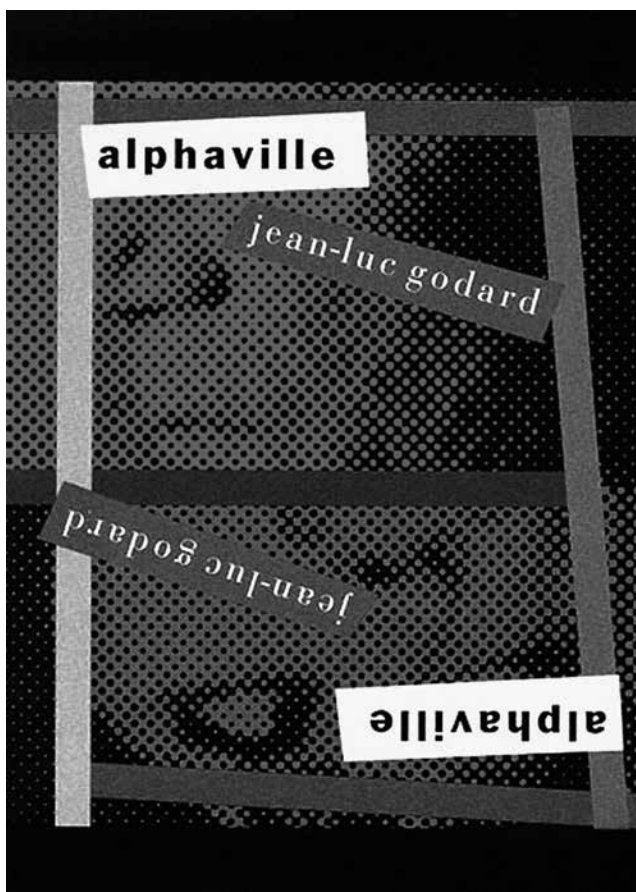
Можда баш из тог разлога бруталистичка архитектура тако често учествује у филмовима друге половине двадесетог века. Она не носи класичну лепоту барокне, готичке, или неокласичне архитектуре, али и исто тако нема хигијеничарску искључивост модерне. Више него сценографија у филму, брутализам је одраз социјалних прилика у друштву.

Бруталистичка архитектура тумачила је различите улоге у филму кроз време. Била је носица утопијске наде и оптимизма у југословенским филмовима с краја седамдесетих година, са истом убедљивошћу с којом је постала део деструктивне слике београдске омладине с краја века, која одраста на бетону, у блоку. У послератној атмосфери европских филмова, бруталистич-

ка и њој сродна архитектура једнако се везује за футуризам и за дистопију. Било да је само приказана као слика, или употребљена као простор, за који се често везују кључни догађаји у сценарију, управо је архитектура одређивала карактер будућности како је види научна фантастика, или како је види критичка мисао, забринута за униформност коју доноси префабрикација.

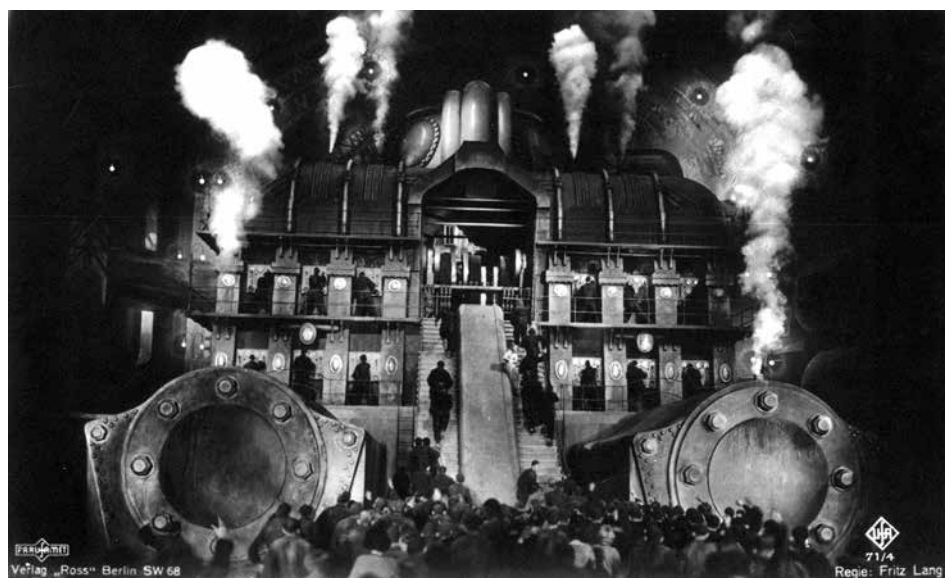
Бруталистичка архитектура је, можда више него било која друга, растла и мењала се заједно са генерацијама које су је стварале, које су у њој живеле или и даље живе. Од тоталитаризма и комунизма до распада идеологије, између страха од будућности и вере у њу - брутализам прати генерације корак по корак, скупљајући све спољне и унутрашње утицаје, као боје које кад се помешају постају сива. Што нас доводи још једном до бетона, чија хроматски сива нијанса постоји само ту и нигде више, због чега бетон једноставно не трпи фарбу.

Са том истом искреношћу коју има бетон, филмови у склопу програма Београдски Брутализам директно отварају питања, чисто, без фарбе – као бетон брут: питања садашњости, прошлости, а највише будућности, питања страха и насиља, осећаја припадности и отуђености, и танке границе између утопије и дистопије.

Мож ујак

Мемрополис

Источно од раја

На доковима Њујорка

Фокус: ЕЛИЈА КАЗАН (Elia Kazan) ЏОН ФОРД КАО ИНСПИРАЦИЈА

„Грозно је не бити вољен. То је најгора ствар на свету.(...) То те чини насилним и окрутним.“(*Источно од Раја/East of Eden*)

Елија Казан (Elias Kazantzoglou) представник неореализма у Холивуду, започео је своју каријеру као позоришни редитељ на Бродвеју. Поред *ноар* филмова, Казан је снимао филмове са социјалном проблематиком у којима је критиковао устаљене норме понашања и истицао слободу индивидуе. Режирао је двадесет и три улоге које су номиноване за Оскара, међу којима је девет добитника. Мартин Скорсезе и Роберт Де Ниро (*Последњи тајкун/The Last Tycoon*, *Споразум/The Arrangement*) уручили су му почасног Оскара 1999. године.

Кент Џонс и Мартин Скорсезе посветили су неколико година у планирању и креирању документарног филма *Писмо Елији (A letter to Elia)*, снимљеног 2010. године. Обојица уметника желели су да искажу своју захвалност Елији Казану који је несумњиво утицао на њихов лик и дело, желели су да истакну колико је уствари Елија Казан био искрен у ономе што је радио, искрен о себи, искрен према другима.

Елија Казан био је ученик чувеног Ли Стразберга, глумца и редитеља, директора престижне глумачке школе Екторс Студио (Actors Studio), који је, изучавајући технику глуме Станиславског и његов Метод, почео да

развија своју сопствену интерпретацију поменутог система под називом *metod acting*, инсистирајући на томе да глумац користи своје лична сећања и осећања у идентификацији са ликом.

Елија Казан градио је своју филмску естетику угледајући се на естетику Џона Форда који се трудио да прошири очекивања публике за разумевање ликова стављајући их у одређени социјални контекст и екстеријер. Казан је спроводио *metod acting* и помагао глумцима попут Марлона Бранда (*На доковима Њујорка/On the Waterfront*, *Трамвај звани жеља/A streetcar Named Desire*, *Вива Запата/Viva Zapata*), Џејмса Дина (*Источно од Раја*), Ворена Битија и Натали Вуд да остваре потпуну психолошку уверљивост својих ликова. Ворен је дебитовао у филму *Сјај у трави/Splendor in the Grass* док је његова колегиница Натали већ имала богату филмографију а играла је и у *Трагачима/The Searchers* Џона Форда.

Елија Казан је окупљао око себе велики број фантастичних глумаца и сарадника који су на својствен начин утицали на коначан изглед његових филмова. Ентони Квин награђен је Оскаром за споредну улогу у филму *Вива Запата*, Грегори Пек играо је у филму *Џентлменски споразум/Gentleman's Agreement*, Вивијан Ли и Ким Хантер играле су у *Трамвај звани жеља* заједно са Младеном Секуловићем односно Карл Малденом. Овај карактерни глумац високе социјалне интелигенције, био је оно што је Џон Вејн био за Џона Форда.

„Једини човек који је био од сваке помоћи на снимању *На доковима Њујорка* је Сем Спигел. Он је један од ретких који зна свој посао.“

Продуцент Сем Спигел добитник је Оскара за филм *На доковима Њујорка* као и за филмове Дејвида Лина *Мост на реци Квај/The Bridge on the River Kwai* и *Лоренс од Арабије/Lawrence of Arabia*.

Међутим, реализам у филмовима Елије Казана је потпуно другачији од реализма Џона Форда. Џон Форд је користио документаристичку грађу и историјске прилике у креирању америчких народних ликова, инсистирајући на традиционалним вредностима живота у заједници. Елија Казан преиспитује тадашњу савремену америчку породицу, њихов однос према деци, према љубави. Фордови јунаци се не мењају пред нашим очима, они доживљавају неки вид промене али само у границама искушења природе које их чине јачим. Ликови Елије Казана катарзично откривају нову страну своје личности, обелодањују своје слабости.

Значај који је сниматељ Грег Толенд имао за Џона Форда, Борис Кауфман је остварио у филмовима Елије Казана. Борис Кауфман, млађи брат Дзиге Вертова, започео је своју каријеру у Америци након што га је Елија Казан одабрао да снима филм *На доковима Њујорка* за који је награђен Оскаром за најбољу фотографију.

„Рекао сам Тенесију (поводом снимања филма *Трамвај звани жеља*): ово ће бити Марлон Брандо шоу.“

Карактеристично за Елију Казана је његова сарадња са писцима: Артуром Милером (*На Бродвеју*), Тенеси Вилијамсом (*Трамвај звани жеља*, *Беби дол/Baby Doll*), Пол Осборном (*Источно од Раја*), Бадом Шулбергом (*На доковима Њујорка*), Вилијемом Ингеом (*Сјај у трави*), Харолдом Пинтером (*Последњи тајкун*- по новели Скота Фицџералда). Елија Казан екранизовао

је и два романа Џона Стајнбека *Источно од Раја* и *Вива Запада*. Његов филмски узор Џон Форд такође је снимио филм по једном Стајнбековом роману *Плодови гнева/The Grapes of Wrath*.

Увођењем црне листе симпатизера социјализма, под притиском Представничког дома за антиамеричке активности (ХУАЦ) писац Бад Шулберг и Елија Казан (и многи други) именовали су холивудске представнике Комунистичке партије. Поједини филмски уметници одбили су сарадњу због чега су осуђени на затворску казну. Након тога основан је Комитет за Први амандман који је стао у одбрану ове холивудске десеторке али без великог успеха. Упркос контроверзним политичким дешавањима, Шулбергов сценарио *На доковима Њујорка* награђен је Оскаром Америчке филмске академије.

Филмови Елије Казана, експлозивни и дирљиви попут филмске песме која се појављује у мраку биоскопа у потрази за вечним тајнама, откривају нову димензију љубави и страсти, тог величанственог света чија се слика мења временом које пролази.

Катарина Николић

Трамвај звани жеља

Ребека

ШОККОРИДОР

ШОК КОРИДОР ПРЕДСТАВЉА: СВЕТСКИ ДАН ГОТИК СУБКУЛТУРЕ

„И Гавран, створење жално, седи стално, седи стално,
крила му се око бледог Паладиног кипа свише,
очи су му злокоб права, ко злодуха који спава,
светиљка га обасјава и сен му по поду пише:
душа ми се од те сенке што се њишућ подом пише
спасти неће – никад више!“

Гавран, Едгар Алан По

Тачно пре седам година радио *BBC 6* је имао тематски викенд, који је био посвећен Готик музичкој сцени и њеним утицајима. Представљено је и неколико документарца који се баве целим покретом. Дугогодишњи радио водитељи, диџејеви Крул Британија (Окрутна Британија) и Олд Гот (Стари Гот) су дошли на идеју да направе светски дан посвећен готик субкултури где ће људи прослављати оно шта за њих значи бити готик: које књиге читају, шта воле у уметности, коју музику слушају и које филмове гледају и на крају крајева шта је то што чини њихов животни стил који их вуче ка „мрачној страни“. Те године 22. мај се није поклапао ни са једним другим празником, није био никакав јубилеј и све је кренуло од блога Крул Британије на *мај спејсу* (My space) и питања које је поставио Олд Гот: Шта то значи бити Гот? Нису очекивали да ће у Британији прихватити ту идеју, људи су стварно почели да га прослављају са све колачима и озбиљном организацијом разних ствари да би обележили тај дан. Постављен је сајт где се обавештава каква се дешавања припремају. Ускоро су почели да се придружују из других земаља, за сад десетак укључујући и суседну Македонију.

„Готик“ је један од оних несвакидашњих термина за које већина људи мисли да разуме и да има некакве везе са слепим мишевима и гробљима. Али ако изблиза сагледамо шта заправо све обухвата некако не може да се пронађе једноставна дефиниција. Сама реч кроз историју се провлачи вековима од Германских племена Визигота и Острогота, преко архитектуре - од

опште познате цркве у Паризу Нотр Дам до замкова расутих по целој Европи, литературе, филмова, музичког правца и на послетку начина облачења и шминкања. Када неко каже данас Гот то се углавном мисли на модерну *андерграунд* сцену, а израз Готик има много шире значење и односи се на распрострањену културну естетику. Све је почело крајем седамдесетих и почетком осамдесетих када су се на музичкој сцени појавили бендови Сијукс и Беншис (Siouxsie and the Banshees), Џој Дивижн (Joy Division) које су довели у везу са Дорсима (The Doors), раним Велвет Андерграундом и Зиги Стардастом Дејвида Боувија јер су поједини критичари тада њихов звук описивали као готик рок. Затим су се појавили Кјур (The Cure) а синглом „Бела Лугоши је мртав“ из 1979. бенда Баухаус је и званично настао музички жанр Готик. Бендови у почетку нису то прихватили, поготову ова четири, себе су гурали у пост-панк и мало мрачнији поп. Чак ни други талас коме припадају Милосрдне сестре (The Sisters of Mercy), који уводи електронски моме-нат са ритам машинама као и бендови који су настали њиховим осипањем Мишн (The Mission) и Гоуст Денс (Ghost Dance) нису себе сматрали Гот. Тек са трећим таласом и појавом Поља Нефилима (Fields of the Nephilim) и Носферату напакон је прихваћен термин у музици. За оне који прате овај правац био је битан музички стил који су красиле „вриштеће гитаре, тешка бас линија и бубњеви који подсећају на племенске ритуале“. Током деведесетих сцена се поделила, дошло је до уплива метала, индастријала и EBM (electro body music) звука, тако да се жанр доста проширио. Музика је престала да буде пресудни фактор у овој субкултури и то је полако постао свакодневни начин живота, који се огледао у свему што радите а поготову у одећи која се носи и начина на који се шминка. Од почетка највише утицаја је имао Дејвид Боуви и дефинитивно претеча Готик сцене Алис Купер. Све је захтевало и одређени изглед који не чини само црна одећа, то је најмањи детаљ много битнија је шминка. Филмови и глумци ере немог филма и почетка звучног су имали највећи утицај, бело као креч лице са црним лајнером око очију је преузет из хорор филмова тридесетих поготову оних у којима је глумио Бела Лугоши и Лон Чејни. Чак и делови одеће коју су носили у филмовима су постали саставни део облачења, који је комбинован са шпицастиим ципелама и необичним фризурама, које су више одговарале панк популацији, односно обријани делови главе и натапирани раскошни чироки. Што се тиче девојака оне се угледале на Теду Беру (Теодосија Бур Гудман) као почетни модел. За име је узела анаграм за „арапску смрт“ (Arabic death-Theda Bara), што је сугерисало на претећи еротски изглед који је постао њен заштитни знак. Она је помогла популаризацији термина Вамп који описује фатално привлачну жену – комбинација секса и смрти у једном неодољивом паковању. Бера се специјализовала за улоге *La belle dame sans merci* (термин који потиче од истоимене песме Џона Китса) у **Салома** (1917) и **Клеопатра** (1918). Керол Борланд као Луна у **Знаку вампира** (1935) и Елса Ланканстер у **Франкенштајновој невести** (1935) је прототип за оно што сматрамо класичном гот девојком. Шездесетих су се појавиле серије Фамилија Адамс и Мунстерс, изглед Керилин Џоунс као Мортише Адамс и Ивон Де Карло као Лили Мунстер су такође утицали на изглед девојака осамдесетих. Сузан, певачица Сијукс и Беншис и Патриша Морисон из Милосрдних сестара су комбиновале све

њих и тако постале највише копиране од женског дела гот популације. Прихватањем других музичких жанрова проширио се и утицај филмова. Тридесете су утицале на почетке и знало се како изгледају класични готи како и дет рокери који такође ту спадају. Појавом *сајбер гота* који слушају углавном електронску музику види се јасан утицај **Предатора**(1987). Неки су прихватили стајлинг **Побеснелог макс 2: Друмски ратник**(1981). Изласком филмова као **Лига изузетних џентлмена**(2003) и нових верзија Шерлока Холмса са Роберт Доунијем Млађим из 2009. и 2011. који комбинују викторијански стил са појединим модерним елементима и јаким утицајем екранизација Жила Верна педесетих и шездесетих настаје *стим панк*.

Идеја је била да се на овај дан прослављају сви аспекти и све оно што чини да са неко осећа припадником ове групације. Доста фестивала то ради већ годинама у мањој или већој мери, један од ретких који обухвата све је *Вејв готик трефен*, који се одржава сваке године у мају у Лајпцигу, датум се помера због црквеног празника који прате тако да понекада падне и 22. маја. У својој традицији дугој 25 година цео град је укључен у прославу. Од класичне до модерне музике. Изложбе по музејима, највећи спектакл обично буде у египатском. Песничке вечери на којима се чита на пример Гете и још по који уклету немачки песник на енглеском говорном подручју то може да буде Џон Китс, Вилијам Блејк, По, Лорд Бајрон. Књижевно вече са читањем Брема Сртокера, Мери Шели. И наравно обавезне филмске пројекције на којима се обично приказују црно бели филмови. Код Немаца су обавезни **Кабинет Доктора Калигарија** (1919) **Носферату** (1922) **Нибелунг сага** Фрица Ланга, **Прашки студент** (1913) и **Голем**(1920). На енглеском говорном подручју то су незаобилазни **Дракула** (1931) и **Знак Вампира** (1935) Тода Браунинга. Вејлови **Франкенштајн** (1931) и **Франкенштајнова невеста** (1935). Не може никако да прође без приче о духовима адаптација романа Ширли Џексон, **Прогањање** (1963) Роберта Вајса, готик фикција са елементима психо-хорора. **Невини** (1961) Џек Келејтона прва екранизација романа *Окретај заврћња* Хенри Џејмса. Пушкинова **Пикова дама** у верзији Торолда Дикисноа из 1949. Филмови који користе готик естетику не морају нужно да буду хорори као што већина мисли. Хичкоково виђење романа Дафни Ди Морије, **Ребека** (1940) спада у архетип готик естетике: хероина која сања да се враћа у велику богату вилу, невеста коју прогања дух бивше жене њеног будућег мужа, портрети мртвих људи, степеншта, кобни снови. **Ребека** и **Сумња** (1941) су утицале на Дел Торов **Гримизни врх**(2015). Готик елементе код Хичкока поседују и **Крчма Јамајка**(1939), **Вртоглавица** (1958) и **Птице** (1963). **Плинско светло** (1944) Џорџ Кјукора поседује пуно готик елемената: луксузна кућа пуна успомена, препредена слушкиња, слика која се помера, камеја која нестаје и украдени сат који треба да назначе да у кући има духова. Највећи трик који изводи Кјукор са филмом је, иако све што се дешава има објашњење, готик атмосфера и не мора да се ослања на натприродне ентитете, јер авети могу бити продукт вашег сопственог ума.

Доласком колор филма Роџер Корман је видео потенцијал екранизација романа Едгара Алана Поа. Обавезни филмови за гледање су **Лигејин гроб** (1964) и **Маска црвене смрти** (1964) са Винсентом Прајсом. Са друге стране Атлантика у Енглеској Хамер продукција је низала нове успехе са но-

вим погледом на Дракулу и Франкенштајна и убацивањем суптилне еротике у филмове са вампирицама. Једно од њихових најбољих готик остварења је **Баскервилски пас** (1959) Теренса Фишера са Питером Кашингом и Кристофер Лијем. Седамдесете су обележили експлицитнији еротски филмови, скоро на граници са порнографијом, које су правили Жан Ролин и Џес Франко. Осамдесетих готик музика је почела да упливава у филмове сцена која отвара **Глад за крвљу** (1983) Тонија Скота је заправо једини званични спот за песму „Бела Лугоши је мртав“. Један од омиљених је **Готик** (1986) Кена Расела. Деведесетих је опет дошао нови талас вампирских филмова који предводи екранизација романа Ен Рајс, **Интервју са Вампиром** (1994) Нила Џордана. Освежење у жанру је дошло са **Духови у нама** (2001) Алехандро Аменабара. Да популарност готик хорора и даље не јењава најбоље се види у **Жена у црном** (2012) Џејмса Ваткинса са којим је поново почела са радом Хамер продукцијска кућа после више од три деценије.

Ненад Беквалац

Готик

Плинска светлост

Слика Доријана Греја

НЕБОЈША ПАЈКИЋ МОЈ ИЗБОР...

1. ЉУДИ НЕДЕЉОМ (*Menschen am Sonntag - People on Sunday*, 1930)

Мада има доста контроверзи око овог позног немог филма, вајмарског ремек-дела које пројектује најважнију камерспел линију у УФА – продукцији, као режисери требало би да се прихвате Роберт Сиодмак и Едгар Улмер. Има пуно навода по којима је ко-режисер Курт Сиодмак, а незаобилазан допринос филму су дали и Били Вајлдер, радећи на сценарију и Фред Цинеман који је партиципирао у различитим фазама креативног процеса. Филм је снимао омиљени Хичкоков иноватор, Еуген Шифтан, може бити најимпресивнији мајстор црно-белих покретних слика.

Људи недељом је неми филм који је извршио најпресуднији утицај на развој како европског, тако и америчког звучног филма, у широком распону, од тридестих до осамдесетих, од Ланга и Хичкока преко Роселинија и Годара до Вендерса и Фазбиндера.

2. СА ВЕРОМ У БОГА (Михаило Ал. Поповић, 1931.)

Само једну годину доцније, након сензационалног филма „Људи недељом“ којим се затвара грандиозна епоха германске неме продукције, у Србији под прекогницијом надолazeћег рата, опет усудом против Немаца, сниматељ, Михаило Ал. Поповић прави филм који у феноменолошком смислу за српски национ значи исто толико колико „Прохујало са вихором“ и „Аламо“, заједно, значе Америци. Опширније о овом есенцијалном филму може да се види у истоименој књизи где поред мог текста упућујем и на есеј господина, Синише Здравковића, при чему не желим да омаловажим остале драгоцене прилоге. Будућим филмозима желим да обратим пажњу да је Михаило Ал. Поповић по комунистичкој окупацији најпроминентнијим надолazeћим ауторима скоро па режирао филмове. За разлику од Пурише Ђорђевића који му је и на више начина одао пуно признање, речју и сликом, Жика Митровић је покушао да прећути лекције. Зато разлика између филмова које је радио са Миком и без његовог надзора довољно говори о Митровићевом редитељском потенцијалу.

3. ЛА ХАБАНЕРА (Даглас Сирк, 1937.)

Последњи Сирков рад за Гебелса, са омиљеном Заром Леандер. Многи верују да је она више од Гарбо и Дитрих заједно. Било како било Сирк је Зару кроз порториканску музичку мелодраму водио истом софистикованом супериорношћу којом ће за Роса Хантера водити холивудске плавуше у ултимативним мелодрамама попут „Имитације живота“ чији плот и технолор леде крв у жилама надобудних интелектуалаца. Када би они знали да се Сирк школовао код Гебелса њихов би презир коначно добио неки аргумент. Не само да је кич него је и наци. Али, шта би била пост-модерна без дека-

денције и ироније, како би имали Фазбиндера без Сирка или Зиберберга без Уфиних мелодрама.

4. НИНОЧКА (Ернст Лубич, 1939.)

Чарлс Брекет и Били Вајлдер су, поред осталих, радили на сценарију овог филма који би и самог Стаљина претворио у анти-комунисту. Ваљда је стога ова разоружавајућа анти-комунистичка сатира тако ретко приказивана било где јер су комунисти свугде. Не верујем да је Солжењичин имао прилике да ужива у овом Лубич-тач мајсторству са Гретом Гарбо која надилази властити култ. Али његова сентенција да је комунизам увек поново рађајућа опасност по будућност човечанства би изгубила на горчини, а добила на оштрини када би се интерполирала међу фасцинантно духовите Вајлдер – Брекет реплике међу којим је крунска, над цензурисаним писмом, „али наша сећања не могу да цензуришу“. Ако звучи и мало другачије у њој је ова поента. Ниночку сам гледао веома давно, на првој пројекцији у Београду, у Дому ЈНА, на платну између Титове и Лењинове бисте, такву премијеру нису доживели аутори пошто је титоистички кемп био изнад холивудских домета.

5. ПРИНЦЕЗА ЈАНГ КВИ ФИ (Кенџи Мизогучи, 1955.)

Мизогучи, по многима најзначајнији јапански режисер, у сваком случају славан колико и Куросава, култ колико и Озу, профињен колико и Кинугаса, својим црно-белим филмовима, а направио их је скоро осамдесет изградио је један од најграндиознијих опуса у светској кинематографији. Иако су његови најзначајнији филмови превасходно мелодраме, захваљујући културолошкој баријери која потенцира стилизацију он је и код најкорелијих анти-жанроваца прихватао као уметник шекспиријанске димензије. Један од његова два техниколора, (претходни је „Легенда о клану Таира“) „Принцеза Јанг...“ оба су рађена 1955. разоткрива Мизогучијеву задивљујућу, а могло би да се каже и застрашујућу спремност да се упусти у најразорније демонтирање источњачке традиције у којој је упркос опсесији еросом, тешко дефинисати границе индивидуалне и колективне изопачености. Фактура раскошног колора даје посебну тежину овој причи инспирисаној кинеским 8. веком чија би перверзна набрекlost трансилирана у европске оквири изазвала хистерију. Овако све остаје иза кинеског зида и јапанског рукописа.

6. ОПЕРАЦИЈА ТЕРОР (*Experiment in Terror*, Блејк Едвардс, 1962.)

Један апсолутно нетипичан Едвардсов филм, у властитој продукцији. У том смислу је карактеристичан, јер је Едвардс често из каприца улазио самостално у пројекте који нису пролазили кроз холивудске двери. Ова екранизација Гордоновог романа чији је протагониста његов омиљени FBI агент, Џон Рипли (Патриша Хајсмит је после имала Тома Риплија) показује да Блејк Едвардс колико год био склон перверзији може да респектује најчвршће моралне обрасце какве заступају сценаристи, брачни пар Гордон (Гордон и Милреди) под условом да наратив што би рекли пост-семиолози, оставља довољно

простора за... перверзију. Када астматичар назове телефоном Ли Ремик, у њеним зеницама имамо све што је потребно за ремек – дело.

7. НЕЖНО СРЦЕ И КРУНИЦЕ (Роберт Хамер, 1949.)

Ова екранизација сулудог романа Роја Хорнимена једног од најнеобичнијих протагониста британске културне сцене, у свом црно-хуморном тур де форсу карактеристичном за Роберта Хамера, режисера којем је алкохол скратио и каријеру и живот, уколико није било дубиознијих окултних утицаја на развој догађаја, поред осталих екстраваганција представља Алека Гиниса у осмокракој улози. Пошто је први пут радио за Илинг студио, Хамер је одлучио да му се одужи и да му одмах да осам улога. Тешко се определити ко је доминантнији у овој најсмешнијој од британских комедија, у овом може бити најсмешнијем филму свих времена, Денис Прајс као осмоструки убица или Алек Гинис као осмострука жртва.

8. ЉУБАВ И МЕТАК (*Amore, piombo e furore*, Монти Хелман, 1978.)

Заправо, на осмом месту мог избора се налазио Зибербергов, Карл Мај, из више разлога. Због Карла Маја мог најомиљенијег писца у периоду преласка из дечаштва у младост. С краја основне школе сам прочитао све његове романе па сам онда у гимназији могао мирно да пређем на Пруста. Због Зиберберга којег после француског новог таласа сматрам најрадикалнијом ауторском фигуром европског филма и коначно због вестерна мог најомиљенијег филмског жанра на којем сам одрастао. Али, како наша Кинотека не поседује у фондусу Карла Маја који је једнако бизаран вестерн као и нпр. Прохујало са вихором, онда сам га алтернирао италијанско-шпанском копродукцијом, „Љубав и метак“ у којој уз музику Пина Донађа, Ворен Оутс покушава на један ултра-деликатан начин да разреши прељубу чији су протагонисти, Џени Агутер и Фабио Тести. Монти Хелман је режисер који се налази на пола пута између Пекинпоа и Ворхола. У овом филму је то најочигледније захваљујући између осталог и камери Ђузепе Ротуна који је својим генијем учинио да многи Фелинијеви филмови изгледају неупоредиво боље од редитељевог потенцијала. Висконтију је снимио „Роко и његова браћа“ и „Странца“, али његов третман Аве Гарднер, у Костеровој „Голој Маји“, 1959. најближи је треш безобразлуку у Хелмановом, *Amore, piombo e furore*.

9. ТОПЛИ ПЛЕН (Роже Вадим, 1966.)

Ако би маниризам и еротизам издвојили као најбитније карактеристике француског „новог таласа“, онда би морали да третирамо Роже Вадима као најистакнутијег протагонисту тог скоро па најбитнијег догађаја у европском модерном филму. Брижит Бардо, Анет Стројберг, Џејн Фонда, Кетрин Снајдер, Кетрин Данев, итд. и сл. само су неке од Вадимових сарадница од којих је правио звезде мењајући иконографију европског филма. Када се узме у обзир њен потоњи феминистички развој, Џејн Фонда делује као Вадимов најрадикалнији подухват који превазилази све друге атрактивне корелације,

редитељ – глумица. Напросто, у овој персифлажи Золине литературе, где се не сме превидети Золин натуралистички потнцијал, Џејн Фонда делује податније и бестидније и од саме Силвије Кристл, у „Емануели“. „Топли плен“ је Топ оф тхе Поп Вадимовог онаничког, у крајњој линији и ониричког пантеона. То, што је филм нешто дужи него што је неопходно чини га још настрањим, скоро па очигледно „уметничким“.

10. „МЛАД И ЗДРАВ КАО РУЖА“ (Јован – Јоца Јовановић, 1971.)

У комунистичким цензорским материјалима овај филм је повремено навођен под називом „Црвен и румен као ружа“. Консеквентно том покрштавању мислим да већина партијских хигијеничара никада није ни гледала овај Јоцин филм чија је идеолошка провокативност свакако код сваког „поштеног“ комунисте могла да изазове апсолутну хистерију. Уосталом као и његови кратки филмови, „Студентски град“, „Изразито ја“, „Колт 15 гап“ или „Револуција која тече“. Али, заправо је неупоредиво интригантнија, од сваке анти-марксистичке реторичке провокације, Јовановићева кинестетичка политура која претендује да разори било какву стилистичку конвенцију. Унутар тог агресивног поступка који је у директној кореспонденцији са психолошким генерацијским набојем, са распрскавајућом тензијом пост-шездесетосмашког транс налази се као пројектовани фотогенијски стожер, филмски актер, икона у покрету, Драган Николић.

Операција терор

Ниночка

Дејвид Боуви и Брајан Рашић

BELGRADE TO BOWIE

Bowie у Кинотеци

Од 27. маја до 21. августа 2016, Југословенска кинотека, Београд
(Узун Миркова 1)

Belgrade to Bowie је пројекат посвећен недавно преминулом суперстару Дејвиду Боувију, у чијој је основи изложба фотографија Брајана Рашића, светски познатог музичког фотографа, који је више од две деценије био један од Боувијевих званичних фотографа, и имао прилике да забележи најзанимљивије моменте, како са бројних турнеја овог великог уметника, тако и из приватног живота.

Више од 100 Рашићевих фотографија биће изложено у новој згради Југословенске кинотеке током готово три месеца трајања изложбе, уз врло узбудљив пратећи програм кога ће чинити пре свега радови петнаестак домаћих уметника којима је Боуви био директна инспирација (Симонида Рајчевић, Александар Глигоријевић, Матеја Петковић, Немања Јехличка, Горан Милановић, Марко Лађушић, Светлана Сакан, Жељка Мићановић Миљковић, Нино Маљевић, Горан Витановић, Филип Микић, Стеван Лончаревић ...), приказиваће се свакодневно филмови у којима је Боуви играо, биће организоване бројне активације, трибине и радионице.

Брајан Рашић је рођени Београђанин, који се прославио у Лондону као музички фотограф, где живи и ради још од 1979. године. У својој дугогодишњој каријери, Брајан је фотографисао невероватан број уметника, пре свега музичара свих музичких жанрова популарне музике. Нашој јавности је највише познат као званични фотограф легендарних Ролингстонса, али ретко је познато да је више од 20 година Брајан фотографисао и Дејвида Боувија.

Дејвид Боуви и Брајан Рашић су се упознали почетком '80-их година, и од тог периода Рашић је имао прилике да забележи неке од историјских момената овог великог уметника.

Током трајања ове изложбе, Југословенска кинотека ће бити место где ћете моћи да уживате у моментима из разних Боувијевих фаза, забележеним камером Брајана Рашића, али и да се упознате (боље) са ликом и делом човека који је инспирисао генерације, кроз биографију, дискографију и библиотеку, које ће бити саставни део ове изложбе.

Сећање на...

ПЕТИ ДЈУК (Patty Duke, 1946-2016)

Пети Дјук је стекла славу још као тинејџер, комбинујући таленат за драмске улоге и озарене слике свега што представља Америка и тако очарала подједнако и филмску и телевизијску публику. Али њени обожаватељи нису имали појма каква је права слика њеног одрастања, које је било пуно злостављања и експлоатације. Рођена је као Ана Марија Дјук 1946. у Квинсу у Њујорку, била је најмлађе дете. Отац јој је био алкохоличар а мајка је имала менталне проблеме. Родитељи су се развели када јој је било шест година а већ са осам су је узели под своје Џон и Етел Рос, дечији глумачки агенти. Они су у потпуности контролисали њен живот и каријеру, одвојили су је од мајке, говорили су јој шта да једе, како да се облачи нису јој давали да се дружи са другом децом јер је наводно ружна. Променили су јој име у Пети по узору на дете звезду Пети МекКормак. Давали су јој алкохол и лекове, а хонораре су бесомучно трошили. У аутобиографији коју је Пети Дјук објавила 1987. „Зовите ме Ана“ написала је да су је и сексуално злостављали. Када је имала 13 година терали су је да лаже пред великом поротом у вези истраге око скандала телевизијског квиза 1959. у коме се и она појавила. Те исте године Пети дебитује на Бродвеју у представи **Чудотворке** са Ен Бенкрофт у режији Артура Пена, где игра девојчицу Хелен Келер, која остане gluva и нема после болести. Када је требало да се филмује ова популарна представа 1962. Јунајтед Артист није хтео да ангажује Бенкрофтову која није била довољно позната а Дјукова им је била сувише стара да игра девојчицу од шест година, али Пен је инсистирао да оне играју, што се на крају свима исплатило. Обе глумице добијају Оскара и тако Пети Дјук са 16 година постаје најмлађа особа која је добила ову престижну награду. Пут до Хелен Келер није био нимало лак. Росови су је терали да стално носи повез преко очију, препадали су је стално са разним звуцима као што је ударање у металну кофу, док није престала да реагује на њих чак су је терали та тако обавља кућне послове. Врхунац славе је доживела прилично рано, успех **Чудотворки** јој је омогућио да добије сопствени шоу на телевизији **Пети Дјук шоу** који се емитовао три године. Ту је показала таленат и способност да игра обе главне улоге идентичне рођаке али карактером тотално различите: Пети Лејн, причљива, празноглава америчка тинејџерка опседнута дечацима и Кети Лејн, паметна и стидљива сестра која долази из Шкотске. Никад није мога да ужива у својој популарности, Росови јој нису давали да гледа сопствени шоу. Када је напунила 18 година удала се за редитеља Хари Фолка, јер је то био једини начин да побегне од својих тлачитеља. Као и многе друге глумице које су постале звезде као деца хтела је да промени целокупни имиџ. 1967. прихвата улогу певачице Нели О'харе пијанице и таблетоманке у **Долини лутака** Раса Мејера, адаптацији популарног романа Жаклин Сузан. Иако се добро показала у тој улози публика још увек није могла да је прихвати у таквом светлу, а и критичари су сахранили филм. Већ са следећим филмом Ја, Натали (1969), у коме се први пут појављује на платну млади Ал Пафино, покупила је само позитивне критике. Током седамдесетих је највише играла на телевизији, освојила је чак три

Емија. Први је добила за улогу у **Мој драги Чарли** (1970) у коме игра трудну тинејџерку у бекству. Почетком осамдесетих су јој констатовали биполарни поремећај. Болест је није спречила да настави да се бави глумом углавном на телевизији. Од 1985 до 1988 врши функцију председника у удружењу глумаца Screen Actors Guild. У серији **Поздрав шефу** (1985) игра прву Америчку председницу. Није имала успеха са њом јер јавност није могла да прихвати идеју да жена буде на челу државе. Ретко напушта рад на телевизији, деведесетих игра мајку Мег Рајан у **Prelude to a Kiss** (1992). На Бродвеј се враћа 2002. улогом Тетке Елер у новој верзији Оклахоме. Пун круг у својој каријери прави као редитељ позоришне представе **Чудотворке**.

Ненад Беквалац

Сећање на...

ЈАН ЊЕМЕЦ (Jan Nemec, 1936-2016)

Знаменити чешки редитељ Јан Њемец, недавно је преминуо у 80-ој години живота. Као полазник Прашке високе школе (ФАМУ) коме је ментор био славни отац препорода чехословачке кинематографије с почетка педесетих, Вацлав Кршка, сматран је због свог необузданог и тврдоглавог става према ауторитетима најгорим студентом. Већ својим кратким дипломским филмом *Залогaj/Sousto* из 1960. осваја награде на фестивалима у Оберхаузену и Амстердаму. Изразито неконвенционалан и самосвојан аутор, већ у свом првом играном филму *Дијаманти ноћи/Dijamentu Nocí* из 1964. причи о бекству два јеврејска дечака из концлогора и непрестаној потери за њима у којој на крају учествује и група ловаца ветерана, исказао је све квалитете и богатство кинематографског рукописа којим ће се одликовати његова остварења у златној декади чехословачког филма, насталој пре интервенције земаља Варшавског пакта 1968 године. Ова необично животна прича која прати психичко стање растројених младића осим изузетног рада са непрофесионалним глумцима и бриљантне мобилне камере Јана Кучере, већ показује Њемецову склоност ка апстрактном и метафизичком изразу кроз мешање сна и јаве а који ће још више доћи до изражаја у његовим следећим делима. После занимљиве епизоде „Варалице/Podvodníci“ у омнибусу Бисери на дну/Perličky na dne 1964-те, насталом према делима познатог писца Бохумила Храбала у коме су своје сегменте имали и други истакнути актери чешког „новог таласа“, Јиржи Менцел/Jiri Menzel, Евалд Шорм/Evald Schorm, Вера Хитилова/Vera Chytilova и Јаромил Јиреш/Jaromil Jireš, уследило је његово ремек дело О свечаности и гостима/O Slavnosti a Hostech из 1966. Овај

филм настао у сценаристичкој сарадњи са његовом тадашњом супругом Естер Крумбаховом/*Ester Krumbachova* је био једна у суштини и не превише скривена кафијанска метафора о тоталитарном систему у коме домаћин забаве у природи приморава своје госте да уживају а оног који се дрзнуо да буде непоћудан, почиње да гони разјарена маса узваника са псима. Свој бескомпромисни став о насиљу и тоталитаризму из претходних филмова до некле ублажава у Мученицима љубави/*Mučedníci Lasky* из 1967, омнибусу састављеном од три надреалистичке приче препуне фантазије и хумора у духу романтичне традиције чешког поетизма тридесетих и четрдесетих година, наново у сарадњи са Естер Крумбаховом. У години окупације Чехословачке 1968, Јан Њемец снима четири филма за прашку телевизију између осталих и Ораторијум за Праг/*Oratorium Pro Prahu*, у моменту, у земљи забрањени документарца, убрзо приказиван на страним телевизијама који је свету представио јединствене снимке уласка совјетских тенкова и окупације земље. Због овог филма је бескомпромисни Њемец годинама био на „црној листи“ новог режима и под вечном забраном снимања филмова у Чехословачкој. Уследиле су године нерада и тешког живота а од средине седамдесетих мукотрпна емигрантска прича по Западној Европи и Америци у којој се такав бунтовнички дух какав је био Њемецов није могао снаћи у класичним комерцијалним кинематографским водама већ се окренуо прављењу музичких спотова, експерименталних документарца а у тешким материјалним тренуцима чак и изради свадбених филмова. Из тог периода свакако је најпознатија је његова сарадња са Филипом Кауфманом/*Philip Kaufman* коме је био специјални консултант на филму Неподношљива лакоћа постојања/*The Unbearable Lightness of Being* из 1988, према роману Милана Кундере.

Само неколико недеље после чешке „Плишане револуције“ 1989. године, Њемец се враћа у отаџбину где снима дуго планирани филм, У жару краљевске љубави/*V žaru Kralovske Lasky*, слободну обраду фантастичног романа Ладислава Климе али због недостатка спонтаности из његових ранијих дела, ово остварење доживљава дебакл и код критике и на комерцијалном плану. У наставку каријере снима још четири играна филма која не доживљавају већи успех а у тренутку смрти радио је на постпродукцији свог последњег дела Вук из краљевског винограда/*Vlk z Kralovských Vinohrad*.

Каријера необично талентованог и храброг Јана Њемеца уништена је на врхунцу из идеолошких и нефилмских разлога и он је нажалост никада није обновио на прави начин али већ на темељу неколико бисера којих нам је подарио током шездесетих, он се мора вредновати као класик чехословачке и светске кинематографије.

За опраштај са овим великаном и његовим делом нека остану реченице из интервјуа везаног за Дијаманте ноћи које у многоме објашњавају стваралачки мото који га је водио током читаве каријере: „Нисам био заинтересован за психологију, у правом смислу те речи, као верног приказа психичких процеса у људском бићу, већ у испитивању подсвесног. То је оно што ме највише привлачи филму - могућност откривања тајни људске подсвести и снова“.

Александар Саша Ердељановић

Дијаманти ноћи

О свечаностима и гостима

Сећање на...

ЕН ЦЕКСОН (Anne Jackson, 1925-2016)

Рођена као Ана Џејн Џексон у Милвеју, Пенсилванија. најмлађа од три ћерке Џона Џексона, емигранта из Југославије, берберина и комунисте и Стеле Мареј ирске католикиње, ћерке рудара. Када је напунила седам година породица се сели у Бруклин, где је спавала на каучу а поред прозора су пролазили возови. Родитељи су се стално свађали и Ен ускоро постаје проблематично дете и лопов. Више пута је претила да ће скочити кроз прозор ако јој не дају паре да иде у биоскоп. Гледање филмова за њу је био једини бег од стварности. Са једанаест година је имитирала Чарлс Лотона, Спенсер Трејсија, Кетрин Хепберн и Ширли Темпл. У школи је победила на драмском такмичењу и почиње да иде на часове глуме. Након завршене средње шко-

ле студира глуму у *New School for Social Research*, поново побеђује на такмичењу за нове таленте и тада је узимају за путујућу позоришну представу Чеховљевог Вишњика. Средином четрдесетих заједно са Ели Валачом глуми у позоришној драми Тенеси Вилијамса „*This Property Is Condemned*“. Две године касније и након заједничког рада на три Бродвејске представе узео се 1948. Ен Џексон и Ели Валач ће постати један од оних чувених парова који ће преносити магију глуме како у позоришту тако и на филму. Валач је имао знатно богатију каријеру на филму него Ен, она је више волела позориште. У позоришту ће играти заједно у 20 представа и исто толико на телевизији и филму. Заједно су годинама учили метод глуме код Ли Сразберг, код које су ишли и Ен Бенкрофт, Монтогмери Клиф, Дин Мартин и Мерлин Монро. Највише успеха у каријери и награда им је донела глума у комадима које је написао Мари Шизгал. *Оби* награду су заједно освојили за улоге у представама **Дактилограф** и **Тигар**. **Љубав** коју је за позориште режирао Мајк Николс је имала чак 901 извођење и купили су чак три Тони награде.

Каријеру на малом екрану почиње 1949 са серијама **Academy Theatre** и **Actor's Studio** где глуми у телевизијским адаптацијама позоришних комада. На филму дебитује са малом улогом у **So Young So Bad** (1950). Током каријере играће у свега двадесетак филмова од којих је већину снимала крајем шездесетих и почетком седамдесетих. Тек након десет година од првог филма појавиће се у Литваковом **Путовању** (1959) поред Јул Бринера и Џејсона Робардса и **Невероватна прича** (1960) Џошуе Логана где главне улоге играју Ентони Перкинс и Џејн Фонда. Прву главну женску улогу добија тек на **Тигру** (1967) Артура Хилера, филмској адаптацији Шизгаловог комада. Ово је била шанса за њу и Валача да пренесу на филм комичне улоге које су толико пута брилијантно извели у позоришту. У **Како спасити брак и упропастити живот** (1968) Дин Мартин игра човека који хоће да спаси свог пријатеља Валача од неверне љубавнице Ен Џексон. Долази до забуне и мисли да је љубавница Стела Стивенс, када увиди грешку већ је сувише касно и заврши са погрешном љубавницом. У **Тајном животу америчке супруге** (1968) игра главну улогу поред Волтер Матауа. Исте године избацује чак четири филма. У првом **Зиг Заг** (1970) игра жену Џорџ Кенедију, који хоће да оде у затвор за злочин који није почино да би обезбедио своју породицу јер је болестан, Валач игра његовог адвоката. Одмах за њим излази **Анђео Левин** (1970) у коме она и Валач играју споредне улоге. У **Љубавници и други страници** (1970) има споредну улогу. Последњи у низу је **Балада о Дингасу Магију** (1970), вестерн комедију са Френк Синатром и Џорџ Кенедијем. На филму је углавном играла у комедијама, право изненађење је било када се појавила у екранизацији романа Стивена Кинга **Исијавање** (1980) Стенли Кјубрика. Осамдесетих је већ зашла у године, она и Валач играју родитеље главног актера у **Sam's Son** (1984) Мајкл Ландона. У **Маторци** (1992) игра мајку Тома Селека. Након двехиљадите у својим седамдесетим углавном игра симпатичне бакице, **Something Sweet** (2000) и **Lucky Days** (2008).

Ненад Беквалац

Илија Ивезић у филму *Лисице*

Сећање на... ИЛИЈА ИВЕЗИЋ (1926–2016)

Илија Ивезић, један од оних глумаца које ћемо увек памтити по улогама изражајних и карактерних особа, можда понекад типизираних физичким изгледом, умро је у својој деведесетој години, оставивши иза себе готово седамдесетак улога у филмовима и телевизијским серијама. Већину улога остварио је у југословенском и хрватском филму, но ипак један је од глумаца који се могао похвалити да је играо у свих десет популарних наставака познатог серијала о Винетуу.

Након завршетка студија глуме, почетком педесетих година он започиње са позоришном каријером која га води кроз готово све веће градове у хрватској, да би се на крају обрео у шибенском позоришту, у коме оставља дубок траг као оснивач луткарског позоришта и касније као један од покретача првог Шибенског фестивала детета. Глумом започиње да се бави почетком шездесетих година, дебитујући у филму Фадила Хаџића **Абецеда страха**, 1961, да би већ следеће године одиграо улогу Хилтона у остварењу **Благо Сребрног језера**, (*Der Schatz im Silbersee*, 1962), првом од десет наставака серијала о Винетуу, који ће обележити његову каријеру све до почетка седамдесетих година. У значајна остварења у којима се појављује тих година југословенског филма спадају **Лисице**, Крсте Папића из 1970, године као и **У гори расте зелен бор**, Антуна Врдољака из 1971. године у улози Ицана. Филмску каријеру Илије Ивезића током седамдесетих година карактеришу остварене роле попут улоге лугара у филму **Размеђа**, 1973, Креше Голика, затим улога комесара у великом ратном спектаклу Стипе Делића **Сутјеска**, 1973, или пак улога шефа полиције у класику југословенског научно фантастичног хорора **Избавитељ**, 1976. Већ у следећем остварењу **Луди дани**, 1977, Николе Поповића, његово сјајно тумачење главног негативца Јоса Мачковића, уз одличну улогу Звонка Лепетића, препознато је на Глумачком фестивалу у Нишу. У наставку своје каријере подједнако се појављује на филму, углавном у епизодним улогама, али и на телевизији, у серијалима попут *Анно Домини*, *Пуном паром*, *Непокорени град* и по можда најпознатијој, у роли инспектора Петровића, серији *Смоговци*. У својој каријери два пута је награђиван Златном ареном у Пули, за остварене улоге Бркана у филму **Златне године**, 1992, Давора Жмегача, као и за улогу Маринка Чичина у филму Винка Брешана **Маршал** из 1999. године, а добитник је и награде „Владимир Назор“ 2003. године за животно дело.

Илија Ивезић спада у оне глумце који су са правом могли да стоје иза сваке своје улоге, као доказ да нема малих и великих улога, попут оне чувене реченице коју изговара као инспектор Петровић у *Смоговцима*: „Они су мали, али су велики, односно хоћу рећи нису више мали, али су доста велики да не буду мали“.

Бранислав Ердељановић

Сећање на...

МАРИНКО МАЏГАЉ (1978 - 2016)

Двадесет и шестог марта ове године преминуо је Маринко Маџгаљ, позоришни, телевизијски и филмски глумац. Ова је вест болно одјекнула Београдом, који га је испратио у тузи, болу и са поштовањем.

Био је стални члан позоришта *Атеље 212*, али је низ запажених улога остварио и у осталим београдским позориштима - Народном, Југословенском драмском, Позоришту *Славија*, Битеф театру, Установи културе *Вук Караџић*, Мадленијануму. Широку популарност стекао је играјући у телевизијским серијама *Лисице*, *Црни Груја*, *Не дај се*, *Нина!*, *Рањени орао*, *Грех њене мајке*, *Дојч кафе*, као и учешћем у музичкој групи *Фламингоси*.

Глумом, младошћу, лепотом, шармом, музикалношћу, стекао је велики број поштовалаца и, изгледа, још већи број пријатеља који су га искрено ожалили и достојанствено испратили.

Улогама Чеде Веље у филму *Црни Груја и камен мудрости* (2007) и Веселина Чеговића Чеа у филму *Друг Црни у НОБ-у* (2009) трајно се уписао у листу српских филмских глумаца.

У знак сећања на рано преминулог глумца Маринка Маџгаља, у дворани Музеја Југословенске кинотеке биће приказан филм *Црни Груја и камен мудрости*.

Јелена Миленковић

Сећање на...

ХУЛИО ГАРСИЈА ЕСПИНОЗА (Julio Garcia Espinoza, 1926-2016)

Ако бисмо повели причу о томе који су режисери заслужни за процват кинематографије настале на темељима кубанске револуционарне борбе, онда би један од носећих стубова, свакако био и Хулио Гарсија. Он је био један од оснивача филмске секције, као неотуђивог дела културног одељења побуњеничке армије. Са његовом смрћу, окончала се златна ера кубанског филма, насталог крајем педесетих година двадесетог века, режисера који су од тог периода, па све до краја седамдесетих, ношени на крилима Чегевари-не армије и доласка Кастра на власт, створили неке од најбољих и најзначајнијих филмова за развој кубанског филма.

Поред тога што је био режисер, Хулио се бавио теоријом филма, написао је многобројне сценарије као и мноштво филмских критика. Био је оснивач и Кубанског института за филм (ICAIC), на чијем се челу налазио од 1983, па све до 1991. Посебно треба истаћи његов однос према аматерском филму, јер је током осамдесетих, подржавао мале независне уметнике који су баш као и он некада са својим аматерским супер осам камерама, без икакве финансијске помоћи државе, стварали своја мала уметничка дела. Са ореолом виртуоза седме уметности, којој је посветио највећи део свог живота, потоњим генерацијама је у завештање оставио шест документарних и седам играних филмова, од којих се свакако издвајају играни филмови, **Млади устаник / El Joven Rebelde** (1961) и **Las Aventuras de Juan Quin Quin** (1967).

Током живота, баш због тога што је кубански филм успешно приближио и широј филмској јавности ван оквира највећег карибског острва, недозволивши да кубански филмски ствараоци остану скрајнути у тамним угловима кубанске историје, 1984. године је номинован престижном наградом Felix Varela Order, коју завређују само највећи филмски ствараоци.

Бојан Ковачевић

Сећање на...

ЋУС ЛАМПРЕАВЕ (Chus Lampreave)

Дана 4. априла заувек нас је напустила Ћус Лампреаве, једна од Алмодоварових дива и омиљених глумица, која је и највише филмова снимала са њим од свих глумаца и глумица са којима је сарађивао у својој дугогодишњој каријери.

Прву већу и запаженију улогу глуми у филму *El Cochecito* Марка Ферерија. Псеудоним/надимак Ћус преузима 1963. године после улоге у филму *La bescerrada* како се звао лик који је глумила.

Познанство са Педром Алмодоваром ће бити судбинско по њену даљу каријеру. Иако одбија улоге у његовим првим филмовима *Пепи, Луси, Бом и друге девојке на гомили* (1980) и *Лавиринт страсти* (1982), прихвата улогу у филму *Мрачне навике* 1983. једне од часних сестара у најлућем самостану игде која пише љубавне романе и продаје их у огромним tiraжима. Уследила је улога у филму *Шта сам урадила да заслужим ово* у ком глуми жену навучену на колаче и Vichy минералну воду. Уследиле су улоге у Алмодоваровим филмовима *Матадор*, *Жене на рубу нервног слома*, *Цвет моје тајне*, *Причај са њом*, *Врати се* и *Преникути загрљаји*. Остварила је и запажене, такође епизодне улоге и у филмовима *Златно доба* Фернанда Труебе за који осваја своју једину Гоја награду за епизодну улогу, а била је номинирана шест пута за њу. Улога у Алмодоваровом филму *Врати се* 2006. године донеће јој награду н Канском фестивалу када је награда додељена целој (женској) глумачкој постави у којој су биле и Пенелопе Круз, Кармен Маура, Лола Дуењас, Бланка Портиљо и Јохана Лобо.

Остварила је запажене улоге и у три наставка филмова о детективу *Торентеу*.

Адиос Ћус, недостајаћеш нам и ти и воје упечатљиве и незаборавне епизоде чиме се показује као истинита она изјава Станиславског како нема великих и малих улога, него малих глумаца.

Ђорђе Зеленовић

Сећање на... ПРИНС (Prince) Farewell The Purple One

21.4.2016. године свет је поново остао у шоку, напустила нас је још једна музичка легенда за кратко време, овај пут Принс у својој 57. години. Један од најталентованијих музичара своје генерације, рођен 1958. године која је светској музичкој и ентертејнемент сцени подарила исте године и Мадону, Кејт Буш, Мајкла Џексона, Сајмона Ле Бона (Duran Duran), Лимала (Каја Goo Goo), Џоан Џет, Герија Нумана, Белинду Карлајл, Ника Кершоа, Томаса Долбија, Шивон Феки (Бананарама, Shakespears Sister) и многе друге славне музичаре, глумце, редитеље...

Први албум *For You* објављује у априлу 1978. године са непуних 20 година. Идеју за музички филм добија 1983. године током турнеје и настаје полу-аутобиографска прича *Пурпурна киша* о младом музичару званом "The Kid." Првобитни сценарио је био доста мрачнији, а једну од главних улога је требала да тумачи недавно преминула Венити, у то време Принсова девојка. После раскида везе одустаје од улоге, а Принс је нуди Џенифер Билс (*Флешденс*), која је такође одбија. Улогу добија млада глумица и певачица Аполонија Котеро која долази на место Венити у бенд *Vanity 6* и бенд мења име у *Apollonia 6*. Доласком нове музе мрачне сцене су избачене. Чак је и измењену и ублажену варијанту сценарија Warner Bros. За чији је музички огранак Принс издавао албуме сматрао превише слободним и смелим, али је ипак пристао да га финансира. Филм је сниман у Минеаполису Принсовом родном гаду у ком је живео и радио и Лос Анђелесу.

Филм и албум са музиком из филма *Пурпурна киша* постижу велики успех у бисокопима и на топ листама широм света, а наслован нумера, као и песме *When Doves Cry*, *Let's Go Crazy*, *I Would Die 4 U* постају велики хитови који се и данас радо слушају. Једна од песама са албума *Darling Nikki* је и разлог зашто су убрзо албуми добили сада чувени стикер *Parental Advisory Explicit Lyrics*, после жалбе Типер Гор (супруге будућег потпредседника Америке Ал Гора) и *Parents Music Resource Center (PMRC)*. Сем ове песме ту се нашло и неколико песама које је Принс продуцирао као што су *Sugar Walls* Шине Истон, *Strap On 'Robbie Baby* од *Vanity*, *Мадонина Dress You Up i She Bop* од Синди Лопер и многе друге. Насловна нумера из филма освојила је Оскар за најбољу оригиналну песму, као и две нагаде Греми.

Наредни Принсови филмски пројекти нису били претерано успешни. Филм *Under the Cherry Moon* из 1986. године у ком је био главни глумац, аутор музике и песама и редитељ доживео је фијаско и код публике и код критике и освојио је 5 Златних малина, од седам номинација. Филм је пратио албум *Parade* са ког су се издвојиле хит песме *Kiss* и *Girls & Boys*.

Уследио је успешнији концертни филм *Знаци времена (Sign "☺" the Times)* који је такође и режирао.

1990. године снимио је и наставак филма *Пурпурна киша Graffiti Bridge* који доживљава тотални фијаско и код публике и код критике. Прин-

сова жеља је била да му партнерка у филму буде Мадона која је одбила улогу у овом филму и прихватила ону у филму *Дик Трејси*, а од њихове сарадње остала је песма Love Song која се нашла на Мадонином албуму Like a Prayer.

Много већи успех је постигао музиком за филм *Бетмен* Тима Бартона 1989. године, а са саундтрека из овог филма издвојили су се хит синглови Batdance, Party Man, The Future и Scandalous у чијој једној верзији песме му гостује и Ким Бејсингер, која је одиграла и једну од главних улога у овом филму. Радио је и музику за Спајк Лијев филм *Girl 6*. За нумеру The Song Of The Heart из филма *Плес малог пингвина* освојио је Златни глобус 2007. године.

Збогом Мали Пурпурни Човече, недостајећеш нам и не брини слушаћемо и даље твоје албуме и песме и гледати понеки од твојих филмова у којима си глумио и/или радио музику.

Ђорђе Зеленовић

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

791.43

ПРОГРАМ / Музеј југословенске кинотеке ;
уредници Марјан Вујовић, Александар Саша
Ердељановић. - 1997 (јануар)- . - Београд
: Југословенска кинотека, 1997- (Београд :
Службени гласник). - 24 cm

Месечно.
ISSN 1820-6549 = Програм (Музеј
југословенске кинотеке)
COBISS.SR-ID 117886215

PLAVI ANĐELI FILMSKOG PLATNA

IZLOŽBA
U MUZEJU
JUGOSLOVENSKE
KINOTEKE

Недеља 1.-Уторак 3.05.
Слободни дани

Среда 4.05.

- 10:30 СЕЋАМ СЕ (ИТА/ФРА 1973) 123
 Amarcord
 Ул. Бруно Занин (Bruno Zanin), Магали Ноел (Magali Noël)
 р. Федерико Фелини (Federico Fellini)
- 13:00 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
 The Riot Club
 Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
 Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)
- 15:30 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
 Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
 Р. Никола Љуца
- 18:00 ДЕВЕТ И ПО НЕДЕЉА (САД 1986) 117'
 Nine 1/2 Weeks
 Ул. Ким Бејсингер (Kim Basinger), Мики Рурк (Mickey Rourke)
 Р. Ејдријен Лин (Adrian Lyne)
- 18:30 **Art House bioskop**
 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
 The Riot Club
 Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
 Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)
- 20:30 **Фокус: ЕЛИЈА КАЗАН (Elia Kazan)**
 ГРЕХ ЈЕДНЕ НОЋИ (САД 1947) 123'
 The Sea of Grass
 Ул. Кетрин Хепберн (Katherine Hepburn), Спенсер Трејси (Spencer Tracy)
 Р. Елиа Казан (Elia Kazan)
- 21:00 **Art House bioskop**
 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
 Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
 Р. Никола Љуца

Четвртак 5.05.

- 10:30 СЕЋАМ СЕ (ИТА/ФРА 1973) 123
 Amarcord
 Ул. Бруно Занин (Bruno Zanin), Магали Ноел (Magali Noël)
 р. Федерико Фелини (Federico Fellini)
- 13:00 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
 The Riot Club
 Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
 Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)
- 15:30 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
 Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
 Р. Никола Љуца

18:00 ГРЕХ ЈЕДНЕ НОЋИ (САД 1947) 123'
The Sea of Grass
Ул. Кетрин Хепберн (Katherine Hepburn), Спенсер Трејси (Spencer Tracy)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)

Art House bioskop

18:30 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)

20:30 БУМЕРАНГ (САД 1947) 88'
Boomerang
Ул. Дена Ендрјус (Dana Andrews), Џејн Вајат (Jane Wyatt)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)

Art House Bioskop

21:00 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца

Петак 6.05.

10:30 ВЕЛИКО ПЛАВЕТНИЛО (ФР/САД/ИТ 1988) 168'
Le grand bleu/The Big Blue
Ул. Жан - Марк Бар (Jean-Marc Barr), Жан Рено (Jean Reno)
р. Лик Бесон (Luc Besson)

13:00 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца

15:30 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)

18:00 ГРЕХ ЈЕДНЕ НОЋИ (САД 1947) 123'
The Sea of Grass
Ул. Кетрин Хепберн (Katherine Hepburn), Спенсер Трејси (Spencer Tracy)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)

Art House Bioskop

18:30 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца

20:30 УЗБУНА НА УЛИЦИ (САД 1950) 96'
Panic in the Streets
Ул. Ричард Видмарк (Richard Widmark), Пол Даглас (Paul Douglas)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)

Art House Bioskop

21:00 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)

Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)

Субота 7.05.

- 10:30 ВЕЛИКО ПЛАВЕТНИЛО (ФР/САД/ИТ 1988) 168'
Le grand bleu/The Big Blue
Ул. Жан - Марк Бар (Jean-Marc Barr), Жан Рено (Jean Reno)
р. Лик Бесон (Luc Besson)
- 13:00 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца
- 15:30 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)
- 18:00 ГРЕХ ЈЕДНЕ НОЋИ (САД 1947) 123'
The Sea of Grass
Ул. Кетрин Хепберн (Katherine Hepburn), Спенсер Трејси (Spencer Tracy)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)
- 18:30 **Art House Bioskop**
ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца
- 20:30 ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА (САД 1951) 122'
A Streetcar Named Desire
Ул. Марлон Брандо (Marlon Brando), Вивијен Ли (Vivien Leigh)
р. Елиа Казан (Elia Kazan)
- 21:00 **Art House bioskop**
КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)

Недеља 8.05.

- 10:30 ВЕЛИКО ПЛАВЕТНИЛО (ФР/САД/ИТ 1988) 168'
Le grand bleu/The Big Blue
Ул. Жан - Марк Бар (Jean-Marc Barr), Жан Рено (Jean Reno)
р. Лик Бесон (Luc Besson)
- 13:00 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца
- 15:30 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)
- 18:00 ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА (САД 1951) 122'

A Streetcar Named Desire
Ул. Марлон Брандо (Marlon Brando), Вивијен Ли (Vivien Leigh)
р. Елиа Казан (Elia Kazan)

- Art House Bioskop**
- 18:30 ВЛАЖНОСТ (СРБ/ХОЛ/ГР 2016) 113'
Ул. Милош Тимотијевић, Тамара Крцуновић
Р. Никола Љуца
- 20:30 ВИВА ЗАПАТА! (САД 1952) 113'
Viva Zapata!
Ул. Марлон Брандо (Marlon Brando), Ентони Квин (Anthony Quinn)
р. Елиа Казан (Elia Kazan)

- Art House bioskop**
- 21:00 КЛУБ НАСИЛНИКА (ВБ 2014) 100'
The Riot Club
Ул. Макс Ајронс (Max Irons), Сем Клафлин (Sam Claflin)
Р. Лоне Шерфиг (Lone Scherfig)

Понедељак 9.05.

- 18:00 ВИВА ЗАПАТА! (САД 1952) 113'
Viva Zapata!
Ул. Марлон Брандо (Marlon Brando), Ентони Квин (Anthony Quinn)
р. Елиа Казан (Elia Kazan)
- 20:30 НА ДОКОВИМА ЊУЈОРКА (САД 1954) 108'
On the Waterfront
Ул. Марлон Брандо (Marlon Brando), Карл Малден (Karl Malden)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)

Уторак 10.05.

- 10:30 ОДИСЕЈА У СВЕМИРУ 2001 (ВБ/САД 1968) 160'
2001: A Space Odyssey
Ул. Кир Далиа (Keir Dullea), Гери Локвуд (Gary Lockwood)
р. Стенли Кјубрик (Stanley Kubrick)
- 13:00 *Chevalier* (ГР 2015) 105'
Ул. Ђијанис Дракопулос (Giannis Drakopoulos), Костас Филипоглу (Costas Filipoglou)
Р. Атина Рејчел Тсангари (Athina Rachel Tsangari)
- 15:30 ПАЗОЛИНИ (ФР/БЕЛ/ИТ 2014) 84'
Pasolini
Ул. Вилем Дефо (Willem Dafoe), Марија де Медеирос (Maria de Medeiros)
Р. Ејбл Ферара (Abel Ferrara)
- 18:00 НА ДОКОВИМА ЊУЈОРКА (САД 1954) 108'
On the Waterfront
Ул. Марлон Брандо (Marlon Brando), Карл Малден (Karl Malden)
Р. Елиа Казан (Elia Kazan)

- 20:30 ИСТОЧНО ОД РАЈА (САД 1955) 115'
East of Eden
 Ул. Џејмс Дин (James Dean), Џули Херис (Julie Harris)
 Р. Елија Казан (Elia Kazan)
- Среда 11.05.
- 10:30 ОДИСЕЈА У СВЕМИРУ 2001 (ВБ/САД 1968) 160'
2001: A Space Odyssey
 Ул. Кир Далиа (Keir Dullea), Гери Локвуд (Gary Lockwood)
 р. Стенли Кјубрик (Stanley Kubrick)
- 13:00 *Chevalier* (ГР 2015) 105'
 Ул. Ђијанис Дракопулос (Giannis Drakopoulos), Костас Филипоглу (Costas Filipoglou)
 Р. Атина Рејчел Тсангари (Athina Rachel Tsangari)
- 15:30 ПАЗОЛИНИ (ФР/БЕЛ/ИТ 2014) 84'
Pasolini
 Ул. Вилем Дефо (Willem Dafoe), Марија де Медеирос (Maria de Medeiros)
 Р. Ејбл Ферара (Abel Ferrara)
- 18:00 ИСТОЧНО ОД РАЈА (САД 1955) 115'
East of Eden
 Ул. Џејмс Дин (James Dean), Џули Херис (Julie Harris)
 Р. Елија Казан (Elia Kazan)
- 20:30 ДИВЉА РЕКА (САД 1960) 110'
Wild River
 Ул. Монтгомери Клифт (Montgomery Clift), Ли Ремик (Lee Remick)
 Р. Елија Казан (Elia Kazan)
- Четвртак 12.05.
- 10:30 ОДИСЕЈА У СВЕМИРУ 2001 (ВБ/САД 1968) 160'
2001: A Space Odyssey
 Ул. Кир Далиа (Keir Dullea), Гери Локвуд (Gary Lockwood)
 р. Стенли Кјубрик (Stanley Kubrick)
- 13:00 *Chevalier* (ГР 2015) 105'
 Ул. Ђијанис Дракопулос (Giannis Drakopoulos), Костас Филипоглу (Costas Filipoglou)
 Р. Атина Рејчел Тсангари (Athina Rachel Tsangari)
- 15:30 ПАЗОЛИНИ (ФР/БЕЛ/ИТ 2014) 84'
Pasolini
 Ул. Вилем Дефо (Willem Dafoe), Марија де Медеирос (Maria de Medeiros)
 Р. Ејбл Ферара (Abel Ferrara)
- 20:00 ПРОГРАМ КРАТКИХ ЦРНОГОРСКИХ ФИЛМОВА
 ДВОРИШТА (ЦГ 2015) 20'
 Р. Ивана Салатић
 БИСЕРНА ОБАЛА (ЦГ 2015) 24'
 Р. Душана Касалица
 УМИР КРВИ (ЦГ 2015) 21'

Р. Сенад Сахмановић

Петак 13.05.

- 10:30 ЛЈУДИ МАЧКЕ (SAD 1982) 118'
Cat People
ул. Малком МекДауел (Malcolm McDowell), Настасја Кински (Nastassja Kinski)
р. Пол Шредер (Paul Schrader)
- 13:00 ПАЗОЛИНИ (ФР/БЕЛ/ИТ 2014) 84'
Pasolini
Ул. Вилем Дефо (Willem Dafoe), Марија де Медеироз (Maria de Medeiros)
Р. Ејбл Ферара (Abel Ferrara)
- 15:30 *Chevalier* (ГР 2015) 105'
Ул. Ђијанис Дракопулос (Giannis Drakopoulos), Костас Филипоглу (Costas Filipoglou)
Р. Атина Рејчел Тсангари (Athina Rachel Tsangari)

BELDOCS FESTIVAL

Art House Bioskop

- 19:00 ЦВЕТАНКА (Шведска, Бугарска, 2012)
- 21:00 ПОСЛЕДЊА АМБУЛАНТНА КОЛА СОФИЈЕ (Бугарска, Немачка, Хрватска, 2012)
- Свечана сала**
- 18:00 НАНУК СА СЕВЕРА (САД, 1922) 79'
- 20:00 МОАНА (САД, 1926) 98'

Субота 14.05.

- 12:00 Обележавање годишњице ансамбла Коло уз пројекцију архивског материјала
- 15:30 *Chevalier* (ГР 2015) 105'
Ул. Ђијанис Дракопулос (Giannis Drakopoulos), Костас Филипоглу (Costas Filipoglou)
Р. Атина Рејчел Тсангари (Athina Rachel Tsangari)
- Art House Bioskop**
- 19:00 СТОИЧКОВ (БУГ 2012) 66'
- 21:00 РОМА КИХОТ (БУГ 2013) 75'
- Свечана сала**
- 18:00 ОСТРВО ОД 24 ДОЛАРА (САД, 1927) 12'
ПРИЧА ИЗ ЛУИЗИЈАНЕ (САД, 1948) 78'
- 20:00 НОЋ ПРИПОВЕДАЊА (ВБ, 1935) 12'
ЧОВЕК ИЗ АРАНА (ВБ, 1934) 76'

Недеља 15.05.

- 10:30 ЛЈУДИ МАЧКЕ (SAD 1982) 118'
Cat People
ул. Малком МекДауел (Malcolm McDowell), Настасја Кински (Nastassja Kinski)
р. Пол Шредер (Paul Schrader)

13:00 ПАЗОЛИНИ (ФР/БЕЛ/ИТ 2014) 84'
Pasolini
Ул. Вилем Дефо (Willem Dafoe), Марија де Медеирос (Maria de Medeiros)
Р. Ејбл Ферара (Abel Ferrara)

19:00 Art House Bioskop
ГРАД СНОВА (БУГ 2011) 75'
21:00 ВИТОШ (БУГ 2013) 70'

18:00 Свечана сала
ГРНЧАР САД, 1925
ЕНГЛЕСКИ ГРНЧАР ВБ, 1932
ЗЕМЉА САД, 1941

20:00 ИНДУСТРИЈСКА БРИТАНИЈА (ВБ, 1933)
ДЕЧАК СЛОН (ВБ, 1937)

Понедељак 16.05.

Art House Bioskop
19:00 ДЕЧАК КОЈИ ЈЕ БИО КРАЉ (БУГ/НЕМ 2011) 90'
21:00 КОРИДОР (БУГ 2008) 74'

Свечана сала
18:00 ТИТАН: МИКЕЛАНЂЕЛОВА ПРИЧА (САД, 1950)
20:00 БРОД ПУН ДИВЉИХ ИРАЦА ИРСКА (ВБ, 2011)

Уторак 17.05.

10:30 ФРАНЦУСКА ВЕЗА (САД 1971) 104'
The French Connection
Ул. Џин Хекман (Gene Hackman), Рој Шајдер (Roy Scheider)
р. Вилијам Фридкин (William Friedkin)

13:00 *Short Skin - I dolori del giovane Edo* (ИТ 2014) 86'
Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)
Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

15:30 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'
Turist
Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)
Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

18:00 ДИВЉА РЕКА (САД 1960) 110'
Wild River
Ул. Монтгомери Клифт (Montgomery Clift), Ли Ремик (Lee Remick)
Р. Елија Казан (Elia Kazan)

Art House bioskop
18:30 *Short Skin - I dolori del giovane Edo* (ИТ 2014) 86'
Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)
Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

20:30 СЈАЈ У ТРАВИ (САД 1961) 124'

Splendor in the Grass

Ул. Натали Вуд (Natalie Wood), Ворен Бити (Warren Beatty)

Р. Елија Казан (Elia Kazan)

Art House bioskop

21:00 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'

Turist

Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)

Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

Среда 18.05.

10:30

ФРАНЦУСКА ВЕЗА (САД 1971) 104'

The French Connection

Ул. Џин Хекман (Gene Hackman), Рој Шајдер (Roy Scheider)

р. Вилијам Фридкин (William Friedkin)

13:00

Short Skin - I dolori del giovane Ed (ИТ 2014) 86'

Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)

Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

15:30

ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'

Turist

Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)

Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

18:00

СЈАЈ У ТРАВИ (САД 1961) 124'

Splendor in the Grass

Ул. Натали Вуд (Natalie Wood), Ворен Бити (Warren Beatty)

Р. Елија Казан (Elia Kazan)

18:30

Short Skin - I dolori del giovane Edo (ИТ 2014) 86'

Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)

Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

20:30

АМЕРИКА, АМЕРИКА (САД 1963) 174'

America, America

Ул. Статис Гиалелис (Stathis Giallelis), Френк Вулф (Frank Wolf)

Р. Елија Казан (Elia Kazan)

Art House Bioskop

21:00 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'

Turist

Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)

Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

Четвртак 19.05.

10:30

ФРАНЦУСКА ВЕЗА (САД 1971) 104'

The French Connection

Ул. Џин Хекман (Gene Hackman), Рој Шајдер (Roy Scheider)

р. Вилијам Фридкин (William Friedkin)

13:00

Short Skin - I dolori del giovane Edo (ИТ 2014) 86'

Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)

Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

15:30 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'
Turist
Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)
Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

Art House bioskop

18:30 *Short Skin - I dolori del giovane Edo* (ИТ 2014) 86'
Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)
Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

20:30 **НАГРАДЕ ГОЈА**

Алфонсо Виљалонга (Alfonso Villalonga)

СНЕЖАНА (ШП/БЕЛ/ФР 2012) 104'

Blancanieves

Ул. Марибел Верду (Maribel Verdu), Емилио Гавира (Emilio Gavira)

Муз. Алфонсо Виљалонга (Alfonso Villalonga)

Р. Пабло Бергер (Pablo Berger)

Art house bioskop

21:00 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'

Turist

Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)

Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

Петак 20.05.

10:30 КАБАРЕ (САД 1972) 124'

Cabaret

Ул. Лајза Минели (Liza Minnelli), Мајкл Јорк (Michael York)

р. Боф Фоси (Bob Fosse)

13:00 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'

Turist

Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)

Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

15:30 *Short Skin - I dolori del giovane Edo* (ИТ 2014) 86'

Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)

Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

Art House Bioskop

18:30 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'

Turist

Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)

Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)

20:30 **Алберто Иглесиас (Alberto Iglesias)**

ПРОДАЋЕ И КИШУ (ШП/МЕК/ФР 2010) 103'

También la lluvia

Ул. Луис Тосар (Luis Tosar), Гаел Гарсија Бернал (Gael García Bernal)

Муз. Алберто Иглесиас (Alberto Iglesias)

Р. Исијар Бољејн (Icíar Bollaín)

Art house bioskop

21:00 *Short Skin - I dolori del giovane Edo* (ИТ 2014) 86'

Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)
Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

Субота 21.05.

НОЋ МУЗЕЈА

Недеља 22.05.

- 10:00 КАБАРЕ (САД 1972) 124'
Cabaret
Ул. Лајза Минели (Liza Minnelli), Мајкл Јорк (Michael York)
р. Боф Фоси (Bob Fosse)
- 13:00 ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'
Turist
Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)
Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)
- 15:30 *Short Skin - I dolori del giovane Edo (ИТ 2014) 86'*
Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)
Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)
- 18:30 **Art House Bisokop**
ТУРИСТА (ШВЕ/ФР/НОР/ДАН 2014) 120'
Turist
Ул. Јоханес Кунке (Johannes Kuhnke), Лиса Ловен Конгсли (Lisa Loven Kongsli)
Р. Рубен Остлунд (Ruben Östlund)
- 20:30 **Роке Бањос**
ТРИНАЕСТ РУЖА (ШП/ИТ 2007) 100'
Las 13 rosas
Ул. Пилар Лопез де Ајала (Pilar López de Ayala), Вероника Санчез (Verónica Sánchez)
Муз. Роке Бањос (Roque Baños)
Р. Емилио Мартинез Лазаро (Emilio Martínez Lázaro)
- 21:00 Art House bioskop
Short Skin - I dolori del giovane Edo (ИТ 2014) 86'
Ул. Матео Креатини (Matteo Creatini), Франческа Агостини (Francesca Agostini)
Р. Дућо Кјарини (Duccio Chiarini)

Понедељак 23.05.

- 20:30 **Хосе Нието (José Nieto)**
ЗНАМ КО СИ (ШП/АРГ 2000) 100'
Sé quién eres
Ул. Мигел Анхел Сола Miguel Ángel Solá, Ана Фернандез (Ana Fernández)
Муз. Џосе Нието (José Nieto)
Р. Патрициа Ферейра (Patricia Ferreira)

Уторак 24.05.

- 10:30 ТОМИ (ВБ 1975) 111'
Tommy
ул. Роџер Далтри (Roger Daltrey), Оливер Рид (Oliver Reed), Ен-Маргет (Ann-Margret)
р. Кен Расел (Ken Russell)

- 13:00 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 15:30 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)
- Art House bioskop**
- 18:30 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 20:30 **Ева Ганседо (Eva Gancedo)**
СРЕЋНА ЗВЕЗДА (ШП 1997) 98'
La buena estrella
Ул. Марибел Верду (Maribel Verdu), Антонио Ресинес (Antonio Resines)
Муз. Ева Ганседо (Eva Gancedo)
Р. Рикардо Франко (Ricardo Franco)
- Art House bioskop**
- 21:00 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)
- Среда 25.05.
- 10:30 ТОМИ (ВБ 1975) 111'
Tommy
ул. Роџер Далтри (Roger Daltrey), Оливер Рид (Oliver Reed)
р. Кен Расел (Ken Russell)
- 13:00 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 15:30 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)
- Art House bioskop**
- 18:30 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 20:30 **Лукас Видал (Lucas Vidal)**
ПАЛМЕ У СНЕГУ (ШП 2015) 163'
Palmeras en la nieve
Ул. Марио Касас (Mario Casas), Адриана Угарте (Adriana Ugarte)
Муз. Лукас Видал (Lucas Vidal)
Р. Фернандо Гонзалес Молина (Fernando González Molina)

Art house bioskop
21:00 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)

Четвртак 26.05.

10:30 ТОМИ (VB 1975) 111'
Tommy
ул. Роџер Далтри (Roger Daltrey), Оливер Рид (Oliver Reed)
р. Кен Расел (Ken Russell)

13:00 Starred Up (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)

15:30 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)

ФЕСТИВАЛ КОМЕДИЈЕ ДОДЕЛА НАГРАДЕ СИНИШИ ПАВИЋУ
18:00 ТЕСНА КОЖА (ЈУГ 1982) 92'
ул. Никола Симић, Милан Гутовић
сц. Синиша Павић
р. Мића Милошевић

20:00 ДОДЕЛА НАГРАДЕ

20:30 ЧУДО НЕВИЂЕНО (ЈУГ 1984) 92'
ул. Савина Гершак, Драган Николић
сц. Синиша Павић
р. Живко Николић

Art House bioskop
18:30 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)

Art House bioskop
21:00 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)

Петак 27.05.

Резервисан термин

Субота 28.05. – Петак 3.06.

ФЕСТИВАЛ ИНДОНЕЖАНСКОГ ФИЛМА

Програм ће бити објављен накнадно

Субота 28.05.

10:30 ПУРПУРНА КИША (САД 1984) 111'

- Purple Rain*
Ул. Принс (Prince), Аполониа Котеро (Apollonia Cottero)
Р. Алберт Мањоли (Albert Magnoli)
13:00 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)
- 15:30 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 18:30 **Art House bioskop**
Starred Up (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 21:00 **Art House bioskop**
У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)
- Недеља 29.05.
- 10:30 ПУРПУРНА КИША (САД 1984) 111'
Purple Rain
Ул. Принс (Prince), Аполониа Котеро (Apollonia Cottero)
Р. Алберт Мањоли (Albert Magnoli)
- 13:00 У СЕНЦИ ЖЕНЕ (ФР/ШВ 2015) 73'
L'ombre des femmes
Ул. Клотилд Куро (Clotilde Courau), Станислас Мерхар (Stanislas Merhar)
р. Фили Гарел (Philippe Garrel)
- 15:30 *Starred Up* (ВБ/ИР 2013) 106'
Ул. Џек О'Конел (Jack O'Connell), Бен Мендлсон (Ben Mendelsohn)
Р. Дејвид Мекензи (David Mackenzie)
- 18:30 **Art house bioskop**
45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)
- 21:00 **Art House bioskop**
ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)
- Уторак 31.05.
- 10:00 СЕДМИ ПЕЧАТ (ШВЕ 1957) 96'
Det sjunde inseglet
Ул. Макс фон Сидоу (Max von Sidow), Гунар Бјорнштранд (Gunnar Björnstrand)

р. Ингмар Бергман (Ingmar Bergman)

13:00 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

15:30 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Art house bioskop
18:30 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

Art House bioskop
21:00 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Среда 1.06.

10:00 СЕДМИ ПЕЧАТ (ШВЕ 1957) 96'
Det sjunde inseglet
Ул. Макс фон Сидоу (Max von Sydow), Гунар Бјорнштранд (Gunnar Björnstrand)
р. Ингмар Бергман (Ingmar Bergman)

13:00 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

15:30 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Art house bioskop
18:30 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

Art House bioskop
21:00 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Четвртак 2.06.

10:30 СЕДМИ ПЕЧАТ (ШВЕ 1957) 96'

Det sjunde inseglet

Ул. Макс фон Сидоу (Max von Sidow), Гунар Бјорнштранд (Gunnar Björnstrand)
р. Ингмар Бергман (Ingmar Bergman)

13:00 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

15:30 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Art house bioskop
18:30 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

Art House bioskop
21:00 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Петак 3.06.

10:00 ПОСАО У ИТАЛИЈИ (ВБ 1969) 99'
Italian Job
Ул. Мајкл Кејн (Michael Caine), Ноел Кауард (Noel Coward)
р. Питер Колинсон (Peter Collinson)

13:00 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

15:30 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

Art House bioskop
18:30 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)

Art House bioskop
21:00 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

Субота 4.06.

- 10:00 ПОСАО У ИТАЛИЈИ (ВБ 1969) 99'
Italian Job
Ул. Мајкл Кејн (Michael Caine), Ноел Кауард (Noel Coward)
р. Питер Колинсон (Peter Collinson)
- 13:00 ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)
- 15:30 45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)
- 17:30 АМЕРИКА, АМЕРИКА (САД 1963) 174'
America, America
Ул. Статис Гиалелис (Stathis Giallelis), Френк Вулф (Frank Wolf)
Р. Елија Казан (Elia Kazan)
- 18:30 **Art House bioskop**
ФЕНИКС (НЕМ/ПОЉ 2014) 98'
Phoenix
Ул. Нина Хос (Nina Hoss), Роналд Зерфелд (Ronald Zerfeld)
Р. Кристијан Петцолд (Christian Petzold)
- 20:30 ПОСЛЕДЊИ ТАЈКУН (САД 1976) 123'
The Last Tycoon
Ул. Роберт де Ниро (Robert de Niro), Тони Кертис (Tony Curtis)
Р. Елија Казан (Elia Kazan)
- 21:00 **Art House bioskop**
45 ГОДИНА (ВБ 2015) 95'
45 years
Ул. Шарлот Ремплинг (Charlotte Rampling), Том Кортенеј (Tom Courtenay)
Р. Ендрју Хејг (Andrew Haigh)

Недеља 5.06.

Резервисан термин